

Téma: Odpočinek tělesný i duchovní

Exercicie přinášejí duchovní osvěžení

Rozhovor s Martinem Hollým

Každému co unese

Prázdninová příloha

7/8

KARMELITÁNSKÁ KNIHKUPECTVÍ

Knihkupectví U sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín, tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

a Knihkupectví U katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Osvaldo Poli

Srdce táty

V době, která tak často zpochybňuje tradiční model rodiny a relativizuje důležitost mužského a ženského vzoru při výchově dětí a kdy se každá obhajoba věky osvědčeného přístupu vystavuje riziku podezření z ustrnutí v genderových stereotypech, nebojí se známý italský psycholog a psychoterapeut Osvaldo Poli vyzvat táty od rodin, aby znovuobjevili svoje skutečné místo při výchově vlastních dětí. Kniha je dalším příspěvkem z osvědčené edice Familia.

Brož., 151 s., 159 Kč

Kateřina Lachmanová

Terezie z Lisieux a Silván z Athosu

Modlitba za druhé a za svět: srovnávací studie

Známa a oblíbená autorka knih s duchovní tematikou Kateřina Lachmanová předkládá tentokrát čtenáři svou teologickou úvahu týkající se tématu modlitby za druhé a za svět v kontextu „skrytého a přitom nesmírně účinného bytí pro druhé“ dvou křesťanských duchovních autorit – katoličky sv. Terezie z Lisieux a pravoslavného starce sv. Silvána z Hory Athosu.

Brož., 309 s., 379 Kč

NAKLADATELSTVÍ PORTÁL

Portál – Portál, s. r. o., Klapková 2, 182 00 Praha 8, www.portal.cz

Jan Jandourek

Tomáš Halík – Ptal jsem se cest

Osobní svědectví o hledání vlastní cesty v duchovním životě, ve filozofii i ve společnosti. Kromě osobních témat (vzpomínky na dětství, studentská léta, konverze, kněžské svěcení, působení v roli psychoterapeuta, polistopadové období aj.) reflektuje vývoj v české společnosti a církvi. Kniha je nově doplněna o CD, na němž T. Halík čte vybrané části knihy.

Kniha + CD: 288 s. + 8 s. příl. + CD, 449 Kč

Samostatné CD: 169 Kč

P. Kukal, J. Vinduška

Hovory a hrátky se zvyky a svátky

Padesát námětů na využití tradičních i novodobých svátků a zvyků k rozumovému, etickému a sociálnímu rozvoji dětí. Každá dvoustrana knihy je uvedena čtyřverším, které buď didakticky přiměřenou formou zprostředkovává dětem popis či smysl zvyku či svátku, nebo rozvíjí jeden z přítomných motivů nezávisle na jeho původním kontextu. Kniha je psána pro děti ve věku 5–8 let. Je určena učitelkám v mateřských školách a na prvním stupni škol základních, vychovatelkám v družinách i rodičům.

Brož., 120 s., 199 Kč

KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel./fax: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Benedikt XVI.

Myšlenky o eucharistii

Papežovy úvahy o eucharistii nám dávají nahlédnout do srdce křesťanského náboženství. Eucharistie je srdcem samotné skutečnosti a v eucharistii je vše znovu přivedeno ke Kristu. Ačkoli žádná lidská slova nemůžou dokonale popsat dar, jímž se Kristus stal, papežovy myšlenky nám mohou být výborným průvodcem k tomu, abychom se tomuto tajemství stále více otvírali.

Brož., 151 s., 150 Kč

Tato novinka rozšiřuje o další titul edici Modlitby a myšlenky, z níž od Benedikta XVI. již vyšlo:

Myšlenky o rodině

V současné době jsou relativizovány základní principy tajemné a nerozlučné jednoty mezi mužem a ženou a tak je zásadně ohrožena i instituce rodiny. Proto může být výběr papežových myšlenek o rodině dobrou příležitostí k našemu zastavení se nad tímto velkým Božím tajemstvím. Brož., 151 s., 150 Kč

Myšlenky o kněžství

V úvahách Svatého otce o kněžství naleznete například pasáže o vztahu k eucharistii, o kněžských ctnostech, o tom, kdo je to dobrý pastýř, i o prosbě o Mariinu pomoc. Brož., 95 s., 95 Kč

Mariánské myšlenky

Výběr z myšlenek papeže Benedikta XVI. o Panně Marii. Z krátkých úryvků je patrný autorův střídavý a zároveň precizní a krásný výrazový styl, z něhož vyzařuje citová otevřenost a duchovní radost. Váz., 119 s., 145 Kč

Myšlenky o svatém Pavlovi

Papežův pohled na texty svatého Pavla mohou pomoci čtenářům k tomu, aby byl i jejich život setkáním s Ježíšem opravdu proměněn, podobně jako byl radikálně proměněn život Pavlův i životy všech těch, kteří v kterékoli době uvěřili v Krista a začnou na něho spoléhat. Brož., 135 s., 135 Kč

UMĚNÍ ODPOČINKU

Mezi sedm obvykle vypočítávaných darů Ducha svatého patří také dar umění. Když o tento dar prosíme, míváme na mysli spíše umění výtvarné nebo hudební, takové, které činí život lidí krásnějším.

K umění, o které se však málokdy prosí, a ani nepomyslíme, že bychom o něj měli prosit, nebo se mu mohli učit, patří umění odpočívání. Zvláště o prázdninách a dovolených, kdy se tisíce lidí toužících po zaslouženém odpočinku vydávají na dovolené a děti se těší, že si odpočinou od školy a domácích úkolů, stojí za to věnovat trochu času zamyšlení nad uměním odpočinku. K odpočinku snad nepotřebujeme tolik přirozeného talentu, jako k jiným druhům umění, ale abychom uměli odpočívání, musíme se to učit. Učit se moudře poznávat, co naše tělo i ducha občerství a co nás naopak ještě více unaví.

Záměrně mluvím o umění odpočinku, protože vidím kolem sebe i na sobě, jak odpočívání neumíme. Nedostatek umění odpočívání se pak projeví na nezdravé únavě, na nervozitě a narušených vztazích, na projevech syndromu vyhoření. Odpočívání se totiž člověk neučí jen pro své pohodlí. Odpočívání se musí učit proto, aby mohl dobře a naplno žít a pracovat pro sebe i pro druhé. Nedostatek odpočinku proto nedlužíme jen sobě, svému tělu nebo duchu, ale také svým blízkým, všem, na které – unavení a uspěchaní – nemáme pak čas ani náladu.

Také Ježíš učil odpočívání své učedníky, jak o tom svědčí slova z evangelia sv. Marka: „*Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte!*“ (Mk 6,31). Nabízí změnu činnosti, změnu místa, samotu ale i společenství přátel. Kam a s kým by asi Ježíš dnes pozval nás?

Z úvah o odpočinku není možné vynechat ani Ježíšova slova z Matoušova evangelia:

„*Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.*“ (Mt 11, 28–30)

K těmto veršům nabízím zkušenost jednoho kněze s velkou únavou a vědomím povinnosti modlitby: Byl po celodenní námaze, velmi unaven, kdy neměl ani čas podle svého zvyku se v určitou denní dobu pomodlit část modlitby hodin (breviáře), protože mu to jiné povinnosti neumožnily. Pozdě večer přišel domů a toužil již jen jít co nejdříve spát, ale uvědomil si, že jej ještě čeká další modlitba, na kterou během dne nenašel čas, čeká ho další činnost. S povzdechem si sedl ke stolu, otevřel breviář s dobrým úmyslem splnit tuto svou povinnost. Byl unavený a již chtěl mít vše rychle za sebou! Jak již toužil mít ten den od všech povinností klid! Ale najednou mu vyvstala na mysli výše uvedená slova z Matoušova evangelia. „*Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte, a já vám dám odpočinout*“. Došlo mu, že nenajde nejlepší odpočinek v křesle ani v posteli, ale u toho, který jej zve k sobě, aby si u něho odpočinul. Jak jinak to lze udělat lépe, než při modlitbě? A tak si řekl: „Pane, věřím tvému slovu, ty víš, jak jsem unavený. Jdu si k Tobě při modlitbě odpočinout“.

Zkusíme to taky? Vždyť zde Ježíš docela jasně říká, že od něho se máme učit a tak najdeme odpočinutí.

Přejí všem krásné dny prázdnin, dovolených a odpočinku těla i duše!

P. Karel Moravec

OBSAH

Úvodník	3
K. Moravec: Umění odpočinku	
Aktuality	4
Servis	7
Téma: Odpočinek tělesný i duchovní	8
J. Linhart: Exercicie přináší duchovní osvěžení	
J. Rybář, SJ: Křesťanství je vztah	
L. Bárta: Vyzkoušejte pobyt v srdci Krkonoš	
Rozhovor	10
L. Bárta: Rozhovor s Martinem Hollým	
Reportáž	12
L. Bárta: Každému co unese	
Prázdninová příloha	
M. Štěpánová: Sladká Itálie	13
M. Badal: Katolíci versus protestanti (v kuchyni)	16
L. Bárta: Když se chmel, slad a voda dají dohromady...	17
Tipy na výlety	18
H. Tomsová: Davy poutníků směřují do Santiaga	20
Rok kněží	21
L. Bárta: Přesuny	
Z biskupství	22
Pozvánky na akce	23
Kultura	26
Charitní listy	27

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. Redakce: IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, telefon: 495 063 422, e-mail: ikd@diecezezhk.cz, www.diecezezhk.cz/ikd. Vedoucí externí komunikace: Mgr. Barboara Hronová. Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, P. Mgr. Zdeněk Skalický, Ing. Mgr. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Jaroslava Kopecká, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. Sazba a tisk: Tomáš Barčík – design studio, tomas.barcik@design-studio.cz, tel.: 604 726 996, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 20 Kč. Roční předplatné: 220 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 4. 8. 2010 Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Autor fotografie z titulní strany: Marie Štěpánová, Autor fotografií ze strany 32: Dominik Bouma

Další vzdělávání pro církevní organizace

V minulém roce jsme v rámci strukturálních fondů Evropské unie narazili na zajímavou možnost získání finančních prostředků, které mají sloužit pro rozšíření nabídky vzdělávání dospělých.

„Pastorační středisko o.p.s.“ se rozhodlo na základě této nabídky začít vytvářet vzdělávací program pro ty, kdo slouží a pracují v církevním prostředí. Tak vznikl projekt pro další vzdělávání kněží, vedoucích pracovníků, běžných zaměstnanců církevních organizací, varhaníků, akolytů a katechetů. Projekt byl doporučen k financování a dnes se za pomoci Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu ČR začíná s jeho realizací.

Během následujících dvou let bude ze získaných prostředků financováno tzv. pilotní testování kurzů, což znamená, že nově vytvořené kurzy budou uvedeny do praxe, podle reálných potřeb a zpětné reakce účastníků budou dotvářeny a bude hledána jejich optimální podoba. Jak bylo uvedeno výše, finanční prostředky na toto testování jsou zabezpečeny z projektu, takže pro účastníky v následujících dvou letech budou kurzy zdarma. Po ukončení projektu bude „Pastorační středisko o.p.s.“ i nadále vzdělávací program nabízet, ovšem již s finanční účastí účastníků kurzů.

V současné době je pro přihlášené účastníky naplánováno několik jednodenních či vícedenních setkání. Předpokládá se, že jde o lidi, kteří už v církvi pracují a toto vzdělávání jim má být pomocí i další inspirací. Při výběru témat jsme se snažili především reagovat na současnost a společenské změny, ke kterým dochází. Naší snahou bude účastníkům pomoci najít způsob práce vlastní dnešní době v církvi. I v tradičním prostředí církevních institucí je žádoucí využívat všech prostředků managementu. Důraz klademe především na možné praktické využití získaných poznatků.

Vznikající vzdělávací program je nabízen nejen organizacím v rámci katolické církve, ale je otevřen i zástupcům jiných církví a věřím, že i tato forma setkávání nás může vzájemně obohatit. Obsah připravovaného kurzu a další praktické informace naleznete na webové adrese www.pastoracnistrediskohk.cz. Doufám, že se nám podaří získané prostředky smysluplně využít a vytvoříme nástroj, který bude pomáhat lepšímu fungování místních společenství i celé diecéze.

*Mons. Tomáš Holub
garant vzdělávacího programu*

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Děti poznávaly církev doby renesance

(lb) – Co je to katzbalger? Jaká tajemství ukrývá vesmír? Kam až lze dohlédnout z Bílé věže? Je složité vytisknout knihu? Odpověď na tyto a spoustu dalších otázek hledalo asi čtyři sta dětí, které se 15. května v Hradci Králové zúčastnily Diecézního setkání dětí s biskupem. Pro letošní rok zvolili organizátoři z Katechetického a pedagogického centra Biskupství královéhradeckého téma Člověk a jeho kultura v renesanci. Děti měly příležitost poznat svět křesťanství v pohnutém období 15. – 16. století. Tedy doby, kdy se měnil pohled člověka na svět, který jej obklopoval, kdy se rozšiřovaly jeho geografické rozhledy, kdy vynález knihtisku přinesl počátek informační revoluce nebo kdy došlo k narušení jednoty křesťanů na Západě se všemi negativními i pozitivními důsledky. Oproti mylnému dojmu, který jsme si odnesli ze školních lavic, představovala církev i v době renesance jeden z hlavních motorů nového náhledu na svět.

V dopolední části si mohly děti z široké nabídky vybrat návštěvu dvou programů. Na stanovištích se interaktivní formou seznámily s určitým dobovým fenoménem – renesanční společností, vynálezem knihtisku, přírodními vědami a kosmologií, dílem Michelangela Buonarrotiho, jezuitským školstvím, poutnictvím či zámořskými misemi. V mezičasech si vyzkoušely různé dobové práce v umělecké dílně nebo navštívily Bílou věž, významnou renesanční dominantu města. Po polední přestávce se všechny děti shromáždily v kostele Nanebevzetí Panny Marie ke společné části programu, která vyvrcholila slavením mše svaté s biskupem Josefem Kajnekem. „Setkáním navazujeme na ta minulé, kde jsme již představili židovství, z jehož kořenů vyrostlo křesťanství, život prvních křesťanů či středověké církve. Kromě naukových cílů sledujeme také ty výchovné. Při jednotlivých aktivitách děti získají určité zkušenosti a kompetence potřebné k jejich vlastnímu rozvoji i jako příspěvek ke společnému dobru. Průvodci dětí navíc dostali CD s náměty, které mohou využít k obdobnému zpracování církevních dějin v hodinách náboženství nebo ve farních programech,“ uvedla hlavní organizátorka setkání Marie Zimmermannová.

Soustředění na nový úkol, autor: Michaela Sejková

NOČNÍ KOSTELY PŘITÁHLY TISÍCE LIDÍ

(vm, lb) – V rámci akce Noc kostelů přivítaly kostely ve východních Čechách bezmála 7 000 návštěvníků. Ve 40 kostelech, z toho 5 nekatolických, byl připraven zajímavý program různého charakteru podle invence pořádajících farností a sborů. Největší účast zaznamenala katedrála Svatého Ducha (okolo tisícovky návštěvníků) a kostel Nanebevzetí Panny Marie (zhruba osm set návštěvníků) v Hradci Králové, kde přítomné pozdravil biskup Josef Kajnek; ve východočeské metropoli byla Noc kostelů mj. volným pokračováním dvou ročníků evangelizačního Týdne vzájemného poznání a porozumění. Kolem pěti set lidí přišlo do farních kostelů ve větších městech – Ústí nad Orlicí, Pardubicích, Trutnově a Chrudimi. Také kostely v menších obcích jako Konecchlumí, Ruprechtice, Sádek a dalších přitáhly desítky zájemců.

Podle slov P. Karla Moravce, diecézního koordinátora Noci kostelů, byl zájem zvláště o koncerty, prohlídky kostelů s výkladem a především o možnost nočního výhledu z věží kostelů. Tuto jedinečnou možnost využili např. skoro všichni účastníci v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Nové Pace; místní duchovní správce P. Pavel Kalita zmínil také působivou atmosféru, kterou v ztemnělém kostele vytvořily dvě stovky hořících svíců v rukou návštěvníků.

Na dalších místech oslovili pořadatelé přichodí jinou formou – ukázkami moderní hudby, přednáškou s následnou diskusí, divadelním či tanečním představením, filmovou projekcí nebo pásmem připraveným romskými dětmi. „Naše farnost Česká Skalice si při koncepci programu pomohla tématem Panna Maria v hudbě a obrazech. Ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie se komentované prohlídky prolínaly s hudebními pásmi v podání několika souborů a sólistů. Na tzv. staré faře vedle kostela pak mohli návštěvníci shlédnout výstavu obrazů malířky Evy Skořepové. Při jejich tvorbě se nechala inspirovat jednotlivými tajemstvími růžence. Autorka byla zájemcům celou dobu k dispozici

a ve svém výkladu přiblížila symboliku jedné z nejznámějších křesťanských modliteb,“ sdělil Mons. Václav Hegr.

Hodnocení těch, kteří si na program v kostelech – třeba i v rámci cesty do volební místnosti – našli čas, je příznivé a motivuje pořadatele k pokračování Noci kostelů v dalších letech a k další vynalézavosti, jak pozvat k návštěvě Božího domu ještě více lidí.

Zvony budí obdiv v každé době, autor: Luděk Bárta

Církevní gymnázia se rozloučila se svými absolventy

Slavnostním předáním maturitních vysvědčení za účasti zástupců královéhradeckého biskupství bylo zakončeno studium téměř dvou stovek studentů na církevních gymnáziích v Hradci Králové, v Kutné Hoře a ve Skutči.

Z celkového počtu letošních 193 maturantů prospělo 82 studentů s vyznamenáním.

„Je velmi pravděpodobné, že letošní maturita proběhla tímto způsobem naposledy. V příštím školním roce by už měly

podle stávající úpravy zákona probíhat maturity státní. Naše škola se přihlásila do projektu Maturitní generálka, takže studenti oktáv si na podzim budou moci vyzkoušet tzv. maturitu nanečisto, aby se alespoň částečně seznámili s tím, co je bude u státních maturit čekat,“ vysvětlil ředitel Biskupského gymnázia Bohuslava Balbína v Hradci Králové, Mgr. Jiří Vojáček.

Stanislava Kučerová

ZPRÁVY Z PMD

Návštěva ze Zambie

(TS PMD) – V posledním květnovém týdnu přijel na týdenní návštěvu do České republiky P. Bernard Makadani Zulu, národní ředitel Papežských misijních děl (PMD) v Zambii. Pozval ho národní ředitel PMD v Česku, P. Jiří Šlégr. S oběma řediteli se

veřejnost mohla setkat např. na mši svaté v kostele sv. Matěje v Praze, ve františkánské farnosti v Plzni, ve Špindlerově Mlýně a v Lelekovicích. Společně se zúčastnili také 5. Misijního dne dětí a 8. celostátní Misijní pouti, která se letos konala v Polné u Jihlavy. Během návštěv v jednotlivých městech nechyběl bohatý program: společné mše sv. doprovázené hudebními skupinami mladých, setkání s dětmi a besedy. P. Bernard si svou bezprostředností, otevřeností a vstřícností získal uznání všech, kdo se s ním setkali.

Polná patřila malým misionářům

(Ib) – Mladí i starší zájemci o misie a dění v misijních zemích zamířili v sobotu 29. května do Polné u Jihlavy. Měli tam možnost zúčastnit se již 8. ročníku putovní misijní pouti spojené s 5. misijním dnem dětí. Program obou akcí byl v souvislosti s probíhajícím Rokem kněží zaměřen na téma „Svatí kněží a misionáři“. Úvodní bohoslužby v kostele Nanebevzetí Panny Marie, kterou celebroid Josef Kajnek, se zúčastnilo zhruba 600 věřících, z toho 200 dětí. „Křesťanská naděje, to není nějaký laciný optimismus, že všechno dobře dopadne, ale vědomí, že Bůh má v tomto světě a v životě každého člověka poslední slovo a že jeho vlastností je smilovat se a odpouštět a jeho milosrdenství je věčné. Budme misionáři svým vrstevníkům a současníkům s tímto živým nábojem ve svém srdci,“ přiblížil ve své promluvě motto letošní pouti „Budme nadějí světa“ otec biskup. Po skončení mše již na malé návštěvníky v ulicích města čekaly soutěže a hry, které jim zábavnou formou přiblížily život misionářů. Dospělí průvodci dětí si mohli vybrat z nabídky hudeb-

ního programu na Husově náměstí (orchestr ZUŠ Polná, dechová hudba Vysočina a další) či v Lidovém domě (Pavel Lutner). Po celý den probíhal Misijní jarmark, kde byla možnost si zakoupit jídlo a výrobky k podpoře misii, prohlédnout si výstavu a seznámit se s činností Papežských misijních děl. Jako vzácný host přijel na Vysočinu P. Bernard Makadani Zulu, národní ředitel Papežských misijních děl v Zambii, pro kterého byla Polná jednou z posledních zastávek na jeho týdenní cestě po naší republice. „Letošní misijní pouť byla skutečně plná naděje, naděje malých i větších misionářů, kteří se přišli vzájemně radovat a povzbudit ve své práci pro misie. Misijní slavnost všem účastníkům připomněla, že pokud budou svou naději mít plně zakotvenou v Bohu, budou mít stále dostatek světla a sil k nesení misijního poselství,“ zhodnotila průběh akce diecézní ředitelka PMD Bronislava Halbrštátová. K spokojenosti všech jistě přispělo rovněž počasí, kdy po dlouhé řadě deštivých dní vykouklo slunce právě v sobotu.

Festival setkání Hlinsko 2010

Dne 9. května byl zahájen 2. ročník uměleckého festivalu Setkání Hlinsko 2010. Pořadatelské role se ujalo Centrum Jana XXIII. a manželé Eva a Petr Ptáčkovi. Už samotný název festivalu vystihuje základní myšlenku celého projektu. Tou má být setkání hudby s poezií a výtvarným uměním, setkání významných umělců se začínajícími a v neposlední řadě setkání různých generací návštěvníků. V průběhu čtyř následujících sobot měli obyvatelé Hlinska a okolí možnost vybrat si z pestré festivalové nabídky. První z koncertů, které v programu festivalu zazněly, byl koncert ke svátku Dne matek. Připravili ho učitelé a žáci ZUŠ v Hlinsku. Jistě potěšil všechny přítomné osoby něžného pohlaví. O týden později rozezněl v děkanském kostele Narození Panny Marie chrámové varhany Drahošlav Gric z Brna, laureát celé řady významných soutěží. Doprovodil společné vystoupení pěveckých sborů Signum Hlinsko a Slavoj Chrudim. Velmi dobré akustické prostředí kostela a výkony všech umělců zanechaly v každém z přítomných nevšední umělecký zážitek.

Festival také vytváří prostor na všech koncertech pro amatérské hudebníky, i pro ty nejmladší, talentované žáky ZUŠ v Hlinsku. Během dalšího koncertu se tak mohla představit houslová dua v podání dvou nadaných žákyň ZUŠ a komorního orchestru Ars Collegium z Brna pod vedením Štěpána Graffa, kteří v mistrovské interpretaci přednesli Čtvero ročních dob A. Vivaldiho. Tento umělecký zážitek ještě umocnil výkon herce Ladislava Lakomého, který přednesl úryvky z Písmo svatého. Poslední položkou v programu festivalu byla výstava výtvarných prací Lucie Šubové Andělská pohlazení pro každého. Zahájila ji sama autorka, absolventka polygrafické školy v Brně. Autorčina výtvarná tvorba se vyznačuje smyslem pro mimořádnou poetičnost, která může oslovit všechny generace. Má za sebou řadu výstav obrazů, grafik, kreseb, akvarelů, ale i výstav papírových dekorací. Na vernisáži výstavy vystoupil Smyčcový orchestr ZUŠ pod vedením Ondřeje Kozderky. Malí návštěvníci se nemuseli během vernisáže nudit. Lucie Šubová pro ně připravila dílničku, kde si pod jejím vedením vyzkoušeli techniku kašírování.

Lída Pavlišová

Diecézní setkání seniorů a jejich přátel pošesté

Hlavní akce pro seniory v naší diecézi se uskutečnila 12. června. Do Hradce Králové si našlo cestu zhruba 120 seniorů. Samotnému setkání předcházela předprogram s modlitbou zástupců vikariátů a koordinační rady Diecézního centra pro seniory v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Po něm následovala slavnostní bohoslužba celebroid Mons. Josefem Suchárem a dalšími kněžími. Vlastní program setkání se odehrál ve Velkém sále Nového Adalbertina, kde svoje příspěvky na téma Kněz – bratr váš a Politická angažovanost křesťanů přednesli P. Jan Rybář SJ a Věra Luxová. „Diecézní seniorská setkání jsou pro mne vždycky srdeční záležitostí, potkávám se tu s mnoha zná-

mými z minulých let. Z Nového Města nad Metují jsme přijeli tentokrát čtyři,“ prozrazuje jedna z účastnic Marie Retíková. Na úplný závěr bylo připraveno vystoupení ženského pěveckého sboru Vlasta z Dobrušky. Účastníky setkání pozdravil také arcibiskup Karel Otčenášek, který tradičně přebírá nad celou akcí záštitu. „Šesté diecézní setkání seniorů považuji opět za vydařené. Líbila se mi celková vyváženost programu,“ hodnotí uplynulé setkání Marie Bártová z Hradce Králové.

Veronika Čepelková

Tým duchovních se zúčastnil CHARITNÍHO FOTBALOVÉHO TURNAJE

Ve čtvrtek 10. června se konal na školním hřišti ZŠ a MŠ Josefa Gočára v Hradci Králové netradiční turnaj v malé kopané s názvem Sport spojuje, který byl součástí Festivalu sociálních služeb Poznejme se navzájem. Pořádala jej Oblastní charita Hradec Králové ve spolupráci s Okresním fotbalovým svazem Hradec Králové u příležitosti Evropského roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Turnaje se zúčastnilo 8 družstev, která byla sestavena z řad lidí bez domova, lidí ve výkonu trestu, kněží, zástupců Policie ČR, Městské policie, Královéhradeckého kraje, občanského sdružení Salinger a pořadatele Oblastní charity Hradec Králové. Biskupství královéhradecké reprezentovalo družstvo kněží ve složení Mons. Tomáš Holub, P. David Bouma, P. Tomáš Petráček, P. Martin Lanži (který byl brankářskou oporou týmu), přizván byl biskupský sekretář Vojtěch Macek a v průběhu turnaje ještě 3 mladší posily. Tým nastoupivší pod názvem Los Clericos vyhrál v horkém počasí pouze jeden zápas ze čtyř a skončil na 6. místě. Zajímavostí turnaje byla výhra vězňů nad týmem Policie ČR. Dramatické finále vyhrála po penaltách Městská policie nad Oblastní charitou. Zápas rozhodovali profesionální rozhodčí Jan Markvart a Vladimír Koza, k dobré atmosféře turnaje přispěl i komentátor Bohumil Lempfeld. Turnaj byl zakončen velice hezkým gestem – darem fotbalového míče družstev Městské policie a Samostatného oddělení Pouchov Oblastní charitě pro děti z Domova pro matky s dětmi a pro uživatele služeb Domu Matky Terezy.

Vojtěch Macek, Aneta Maclová

Jedna z útočných akcí, autor: Aneta Maclová

Liturgický kalendář

4. července – 14. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 66,10-14c; Žalm: Žl 66(65)
2. čtení: Gal 6,14-18; Evangelium: Lk 10,1-12.17-20

11. července – 15. neděle v mezidobí

1. čtení: Dt 30,10-14; Žalm: Žl 69(68)
2. čtení: Kol 1,15-20; Evangelium: Lk 10,25-37

18. července – 16. neděle v mezidobí

1. čtení: Gn 18,1-10a; Žalm: Žl 15(14)
2. čtení: Kol 1,24-28; Evangelium: Lk 10,38-42

25. července – 17. neděle v mezidobí

1. čtení: Gn 18,20-32; Žalm: Žl 138(137)
2. čtení: Kol 2,12-14; Evangelium: Lk 11,1-13

1. srpna – 18. neděle v mezidobí

1. čtení: Kaz 1,2;2,21-23; Žalm: Žl 90(89)
2. čtení: Kol 3,1-5.9-11; Evangelium: Lk 12,13-21

8. srpna – 19. neděle v mezidobí

1. čtení: Mdr 18,6-9; Žalm: Žl 33(32)
2. čtení: Zd 11,1-2.8-19; Evangelium: Lk 12,32-48

15. srpna – Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

1. čtení: Zj 11,19a;12,1.3-6a.10ab; Žalm: Žl 45(44)
2. čtení: 1Kor 15,20-27a; Evangelium: Lk 1,39-56

22. srpna – 21. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 66,18-21; Žalm: Žl 117(116)
2. čtení: Zd 12,5-7.11-13; Evangelium: Lk 13,22-30

29. srpna – 22. neděle v mezidobí

1. čtení: Sir 3,19-21.30-31; Žalm: Žl 68(67)
2. čtení: Zd 12,18-19.22-24a; Evangelium: Lk 14,1.7-14

Úmysly apoštolátu modlitby

ČERVENEC 2010

Všeobecný úmysl: Aby ve všech státech světa probíhaly volby veřejných činitelů spravedlivě, otevřeně, čestně, s respektem ke svobodnému rozhodnutí občanů.

Misijní úmysl: Aby se křesťané všude, kde žijí, zvláště ve velkých městech, snažili účinně přispívat k podpoře vzdělanosti, spravedlnosti, solidarity a pokoje.

Úmysl našich biskupů: Za prohloubení vztahů mezi kněžskými a Božím lidem, aby se účinněji šířilo Boží království v našich farnostech a v celém národě.

SRPEN 2010

Všeobecný úmysl: Aby ti, kdo jsou bez práce, bez domova nebo v jinak tíživé situaci, nacházeli porozumění, přijetí i konkrétní pomoc v překonávání svých obtíží.

Misijní úmysl: Aby církev byla „domovem“ pro všechny lidi a s ochotou otvírala dveře těm, kdo trpí rasovou či náboženskou diskriminací, hladem nebo emigrací v důsledku válečných konfliktů.

Úmysl našich biskupů: Abychom našli odvahu a sílu překonávat zlo dobrem i tam, kde se objevuje v podobě nenávisti, násilí a rasové nesnášenlivosti.

Odpočinek tělesný i duchovní

Počasi patří k oblíbeným konverzačním tématům. Během letošního deštivého jara to platilo dvojnásob a ve většině případů se nejednalo o chvalo zpěvy. Ale když se několik teplých a slunečných dnů přece jen objevilo, okamžitě byla cítit mezi lidmi jiná atmosféra. Slunce nám zkrátka dobíjí baterky a letní měsíce jsou již tradičně spjaty s dobou dovolených, kdy nabíráme nové síly k dalším úkolům. Proto jsme se rozhodli věnovat toto číslo IKD tématu dovolených a odpočinku. Regeneraci však vyžaduje také náš vztah k Bohu. Jedním z dobrých prostředků jsou duchovní cvičení – exercicie. Jejich poslání a průběh nám přiblíží dva zkušení exercitátoři.

Luděk Bárta

Exercicie přináší duchovní osvěžení

Takové exercicie? Nikdy!

Jako kněz ve farnosti jsem měl do konce devadesátých let zkušenost jen s několika denními duchovními obnovami, a když jsem slyšel jednoho dobrého člověka, jak s nadšením říká – třicetidenní exercicie – to musí být síla..., tak jsem si v duchu na to odpovídal – ano, ale rozhodně to není nic pro mne! Uplynulo pár měsíců a další osoba mi vyprávěla o prožití skvělých exercicií u jezuitů. To už jsem zpozorněl a po určité době můj odpor pomínil a dokonce jsem, s vědomím mé duchovní vyprahlosti, po něčem takovém zatoužil... Když se rok s rokem sešel, tak jsem v Českém Těšíně, v Centru jezuitské spirituality, prožíval dny mlčení, samoty, rozjímání a otevření se Boží blízkosti. Velmi mne tato zkušenost ovlivnila a čerpám z ní dodnes...

Kdo je vymyslel?

Exercicie jako takové jsou právem spojovány s ignaciánskou spiritualitou, i když tradice obnovy duchovního života sahá do starověku. Sv. Ignác z Loyoly (1491 – 1556), španělský šlechtic, velmi statečný voják a pozdější zakladatel jezuitů, si po své vnitřní konverzi zapisoval své duchovní zážitky a zkušenosti a ty se staly základem jeho Exercicií – návodu k duchovním cvičením. A proč zrovna cvičení? Jako voják Ignác věděl, že podobně jako pro boj je nutné tělesné cvičení, a tak i pro duchovní rozvoj je nutné cvičit svou duši, zbavovat ji zlých náklonností, hledat Boží vůli a zaměřit na ni celý svůj život. Jeho měsíční duchovní cvičení se stalo vzorem pro časově kratší, ale opakované, duchovní obnovy mnoha dalším křesťanům. Podobný duchovní program v různé formě organizují mnohé spirituality a hnutí, jako i farnosti nebo jednotlivci.

Co tam budu dělat?

Pro toho, kdo ještě na exerciciích nebyl, bude možná užitečné naznačit, co obvykle obnášejí. Je skvělé, když můžeme na několik dní odjet někam mimo domov, vypnout mobil a zaměřit svou pozornost na Boha. Nemusíme se bát, že když nebudeme pár dnů na internetu, mimo noviny i zprávy z domova, že mezitím

přijde konec světa a my se to včas nedozvíme... Mimochodem – absence komunikace sice dává mnoha lidem zabrat, ale výsledek stojí za to.

Program většinou obsahuje několik přednášek denně s následným mlčením (nejlépe je mít mlčení po celou dobu), během kterého je dobré meditovat přednesené téma a vztáhnout je na svůj život. Rytmus dne rozdělují společné modlitby – např. breviář, růženec, křížová cesta apod. Velmi důležitá je každodenní adorace před Nejsvětější Svátostí Oltářní. Ve chvíli volna je dobré se projít přírodou, přečíst si kousek z Písma nebo i jiné duchovní knihy. Během cvičení je též příležitost ke svátosti smíření – je dost času se na ni dobře připravit a je možné udělat si takovou „inventuru“ duchovního života za delší období. Můžeme snáze v Boží přítomnosti hledat směr svého života a třeba získat sílu k důležitému rozhodnutí...

Mimochodem v neposlední řadě exercicie jsou výborné pro celkovou obnovu člověka – tedy pořádně si odpočnete, vyspíte se, najíte, celkově se zklidníte a zaměříte na to skutečně podstatné.

Exercitátor, který obnovu vede, je vám plně k dispozici jak během přednášek, tak ve zbytku času. Je to šance otevřít problémy, na které možná celý rok není čas.

Skutečně pro každého...

Nemyslím si, že by exercicie byly pouze záležitostí kněží nebo zasvěcených osob. Jsou téměř nutností pro všechny, kdo chtějí duchovně růst a opravdově s Kristem žít.

Je dobré se denně na chvíli zastavit u modlitby, je dobré být každý týden na mši svaté, je dobré se každý měsíc zpovídat a je moc dobré si aspoň pár dní v roce vyhradit čas jen pro Pána. Z toho se dá žít další rok. Právě v takovýchto dnech pokoje a modlitby se v našem životě často rodí to opravdu důležité. Nabídek k obnovám se inzeruje velmi mnoho – tak proč toho nevyužít třeba právě letos?

P. Jan Linhart

Křesťanství je vztah

Franta Sauer, organizátor svržení Mariánského sloupu v Praze r. 1918, netušil, jak moc se mýlí; že měl možná strhnout sochu zakladatele jezuitského řádu sv. Ignáce, stojící na štítu kostela na Karlově náměstí. Jenže Franta byl špatný historik. Díky tomu zůstal Ignác nad Prahou dodnes, viditelný díky zlaté mandorle až z Pražského hradu. A s ním i stále živá otázka jeho „Exercicií“: K čemu jsme na světě?

Za totality jsem rád sedával v parku na Karlově náměstí a tuto sochu pozoroval. Kolem chodili Pražané i agenti StB. A děti! Právě na nich jsem poznal nezastupitelnost křesťanské odpovědi na onu otázku, k čemu jsme na světě. Pozor! Žádné jiné učení na světě neumí

totiž odpovědět malému děcku na tuto otázku, i když zatím jen na dětské úrovni, zato pravdivě. Protože křesťanství není jen učení, ale VZTAH! Vztah ke Kristu. Všechny filozofie zůstávají abstraktní, neosobní, neživé, bezkrevné, málo účinné. Kristus je Někdo, ne Něco. Když vstoupíte do tohoto krásného kostela, uvidíte na oltářním obraze, ke komu vás Ignác vede – ke Kristu. Už ve třech letech mně matka řkala: „Dělej mu jen radost! Buď poslušný!“ – Díky za to dodnes! Kristus od té doby stále převládal nad lumpárny mého dětství, mládí i dospělosti. Mnoho kopanců v životě, ale vždy nakonec Jeho shovívavost a radost z návratu.

V úvodu do katechetiky bych tedy zdůraznil tento výjimečný rys křesťanství – umí pravdivě a účinně informovat už dítě. Já sám prožil úžasné ignaciánské exercicie již ve 14 letech. Exercicie jsou dnes důležitější než statisčová setkání, než poutě, než baldachýny a pluviály. I když často zvítězí u člověka povrchnost dnešního světa se všemi neblahými důsledky, je možno se vrátit. Je kam se vrátit. Ke komu se vrátit. Také dobrodruh Franta Sauer se kajícíně vrátil 26. března 1947. Vždyť ve svém dětství chodil do náboženství! Nakonec mu zůstal stejně právě „jenom“ Kristus...

P. Jan Rybář, SJ

Vyzkoušejte pobyt v srdci Krkonoš

Pro zdárný průběh duchovních cvičení jistě není bezpodmínečně nutné úplné odloučení v lesní samotě, stejně dobře může člověk najít klid k rozjímání uprostřed hluku města. Přesto bývá ustálenou praxí, že exerciční domy vznikají spíše v klidných lokalitách a mírný odstup od civilizace u nich není na závadu. Spojení s krásnou přírodou je pak ideální. Jedno takové centrum s duchovně rekreačním posláním se v naší diecézi nachází v Janských Lázních – jedná se o středisko Marianum.

Trocha historie

Lázeňský dům postavil na počátku 20. století textilní podnikatel z tehdy pruské Lubavky Hugo Wihard. Poměrně záhy budovu věnoval právě královéhradeckému biskupství, které ji využívalo k rekreaci duchovních. Politické změny po druhé světové válce samozřejmě přinesly změnu vlastníka, ale poslání domu zůstalo víceméně zachováno. Jako charitní domov jej provozovala Česká katolická charita. Po sametové revoluci převzala dům nástupnická organizace Diecézní charita Hradec Králové. Od roku 1997 se Marianum vrátilo Biskupství královéhradeckému a začaly probíhat postupné opravy domu. Generální rekonstrukce se však objekt dočkal až v roce 2005. První návštěvníky bylo možné v renovovaných interiérech přivítat v lednu roku 2006.

Život v Marianu

Marianum slouží celoročně jednak jako penzion pro běžnou rekreaci jednotlivců i rodin, jednak nabízí prostor pro duchovní cvičení, vzdělávací akce a školní pobyty. „V období mimo sezónu dáváme prostor spíš organizovaným akcím. Velkou tradici si získal „Seznamovací pobyt pro cetileté“, který budeme pořádat letos na podzim již po čtrnácté. Velmi oblíbené jsou taktéž relaxační víkendy pro pomáhající profese nebo pracovní týmové pobyty a dárkové pobyty pro jednotlivce s možností využití lázeňských procedur.

Opravená budova Mariana, autor: Dominik Melichar

Díky probíhající rekonstrukci podkroví získáme další ubytovací kapacitu i novou přednáškovou místnost, takže počítáme, že škálu nabízených programů budeme moci ještě více rozšířit,“ říká správce objektu Dominik Melichar. Návštěvník se může ubytovat ve dvou až čtyřlůžkových pokojích, které jsou vybavené vlastním sociálním zařízením. Nově figuruje v nabídce i šestilůžkový apartmán se dvěma pokoji a kuchyňkou. Zrenovovaný objekt nabízí též pokoje bezbariérové. K dispozici je prostorná jídelna, vybavená kuchyňka, bar a společenská místnost s počítačem a připojením na internet. V domě se nachází vždy otevřená kaple. Přímě v areálu střediska je možné zaparkovat. „Marianum pro mě představuje kombinaci dobrého a rodinného zázemí, kvalitního ubytování a skvělého personálu. Kromě toho je snadno dostupné z Hradce Králové a dalších míst východních Čech. Také proto si ho často vybíráme k našim akcím. Spokojenost a ohlasy jejich účastníků nám správnost volby jen potvrzují,“ vysvětluje Veronika Čepelková z Diecézního centra pro seniory.

Budova se nachází v centru Janských Lázní. Můžete využít bohatou kulturní i sportovní nabídky živého, ale ještě ne turisticky zcela přeplněného krkonošského střediska. Na závěr nezbývá než prozradit kontakty: Penzion Marianum, Horní promenáda 89, 542 25 Janské Lázně, tel: 499 875 117, 605 883 035, fax: 499 828 267, e-mail: info@marianum.cz, <http://www.marianum.cz>

Luděk Bárta

DOVOLENÁ

JE ČASEM SVOBODNÉ VOLBY

Psychiatr a sexuolog Martin Hollý působí od dubna 2008 jako ředitel Psychiatrické léčebny v Praze-Bohnicích. Předtím pracoval na psychiatrickém oddělení NsP v Trenčíně, na sexuologickém oddělení PL Bohnice a v letech 2000 – 2005 byl vedoucím lékařem Centra krizové intervence. Jako ředitel psychiatrické léčebny v Bohnicích se snaží o změnu přístupu veřejnosti k psychicky nemocným lidem. V rámci možností preferuje integraci psychicky nemocných do běžné společnosti. Jedním z úspěšných kroků tímto směrem je festival hudby, divadla a výtvarného umění Mezi ploty, který se každoročně koná v areálu léčebny. Zdraví i nemocní tu mají příležitost k setkání a bližšímu poznání svých světů. Vzhledem k nadcházejícímu létu jsme rozhovor zaměřili na téma dovolené a odpočinku.

Jak velký význam má pro naše zdraví odpočinek?

Pro obnovení psychických, ale také fyzických sil má odpočinek zásadní význam. Náš život se z větší části skládá ze zátěže a povinností. K tomu, abychom takřikajíc dobili baterky, slouží hlavně volný čas. Jeho základní charakteristikou je, že si ho dokážeme svobodně organizovat, není plánován nikým zvenku a trávíme ho činností, která nás skutečně baví, jsme s ní plně v souznění. To celé představuje výborný předpoklad k obnově sil.

Dá se odpočinek nějakým způsobem kategorizovat? Minimálně na dvou základních rovinách – fyzické a psychické...

Jistě se to dá takto trochu školometsky oddělit. Spousta věcí se ale nachází v tom společném prostoru. Pokud odpočívám po fyzické stránce, tak mě to posiluje zároveň psychicky a naopak. Další běžně zažitou škatulkou je kategorizace na aktivní a pasivní odpočinek. Někdy tělo skutečně potřebuje obnovit

síly, ale neznamená to, že musím zůstat úplně pasivní. Přiměřená aktivita vede k obnově sil také. Rovněž pro naši psychiku je důležité, aby nebyla forma její regenerace úplně pasivní – takové to oblíbené polehávání. Doporučuji spíše nějakou aktivnější formu. Zjednodušeně, ideální je sice stereotypní aktivita, která nevyžaduje přílišné soustředění, ale zaměstnává mozek.

Unavené tělo si o pauzu prostě řekne, horší to je s psychikou. Existují příznaky, podle kterých poznáme, že bychom měli zvolnit pracovní tempo a dopřát si oddech?

Nejdůležitějším signálem je pocit únavy. Projevuje se tím, že chce se nám spát nebo nedokážeme udržet pozornost. Jakmile se nedokážu soustředit, měl by následovat odpočinek. Někdy stačí tři minuty, jindy třicet minut nebo více. To samé platí rovněž o delším časovém horizontu. Pokud se mi stává, že má výkonnost na pracovišti klesá a odpočinek potřebuji příliš často, tak si tělo o dovolenou přímo říká. Měřítkem může být i klesající množství nových nápadů či asociací souvisejících s mojí prací.

Podceňují lidé důležitost relaxace? Jaké jsou současné trendy? Podle pestré nabídky různých wellness pobytů se zdá, že to není náš problém.

Rád bych z toho vydělil relaxaci jako léčebnou metodu. Což je velmi strukturovaný proces, pečlivý nácvik techniky, která vede k uvolnění těla i mysli. To, co nám bývá reklamou vnučováno jako relaxace, jistě neškodí, ale není to často dotažené úplně do konce. Relaxační pobyty prodává vnějšíkový dojem, který sklouzává po povrchním luxusu. Přitom samotný faktor luxusu není při odpočinku nedůležitý. Dovolená má být i časem, ve kterém si dopřejeme věci, které si jindy prostě odepřeme. Neměli bychom se však nechat uchlácholit luxusním hotelem a vířivkovou koupelí za několik tisíc. Wellness pobyty jsou někdy velmi tvrdě naplánované a pak jsme kolikrát stresováni tím, jestli stihneme doběhnout na další proceduru. Chybí u nich prvek, který považuji u odpočinku za nejdůležitější – svobodu

volby. Být pánem organizace vlastního času, klidně si dovolit někam nejít, změnit narychlo plány... Velký vliv na účinnost odpočinku má samotná změna prostředí. Nemusí se jednat jen posun směrem k výše zmíněnému luxusu. Vezměme třeba dovolenou strávenou pod stanem, ta rovněž nabízí úplně jiné podmínky, než se v civilním životě pohybujeme.

Zatímco většina populace se na dovolenou těší, pro část lidí představuje pracovní volno spíše noční můru a spojují si ho se zbytečným nicneděláním. Zvětšuje se ona skupina?

Určitě existují lidé, které můžeme označit jako workoholiky. Práce je baví a neumí příliš odpočívat. Na druhou stranu to neznámá, že by každý workoholik nedokázal odpočívat. Součástí životního stylu mnohých z nich je jak intenzivní práce, tak odpočinek. Nehledal bych tam přímou souvislost. Vzor populace, který nedokáže na dovolené vypnout, bych spíše označil jako lidi s přehnaným pocitem zodpovědnosti. Mají tendenci držet si kontrolu nad dnem v práci i během dovolené. Výtky okolí odmítají s tím, že si jen vyřídí pár telefonátů či mailů, ale sami si tím znemožňují přepnutí do tzv. dobíjecího režimu. Nedokáží přesně odhadnout, o kolik se jejich počet zvětšuje, ale tento trend je jasně patrný. Souvisí to s tím, že je v současnosti práce mnohem lépe přenositelná. S nadsázkou řečeno, dříve jste si na dovolenou soustruh prostě neodnesl. Podíl zaměstnání, která jsou založena na intelektuální činnosti, je na trhu práce stále větší, řadu profesí je možné vykonávat externě, takže možností pracovat na dovolené samozřejmě přibývá.

Jak dlouhé by mělo být ideální volno, abychom skutečně načerpali síly?

S kolegy se shodujeme na době tří týdnů. U každého můžeme pozorovat tzv. dojezd, kdy v našich myšlenkách doznívají pracovní povinnosti a před návratem zase funguje v myšlení jakýsi náběh na očekávané úkoly. Pokud si tedy chceme užít sedm až deset dní skutečného volna, musíme počítat skutečně se třemi týdny. To je samozřejmě teorie. Přiznám se, že osobně jsem třítydenní dovolenou v kuse snad ještě neměl. První roky po nástupu do zaměstnání jsem si nebral dovolenou delší než týden, a když jsem si najednou vzal čtrnáctidenní volno, pocítil jsem skutečně významný rozdíl. Samozřejmě záleží na způsobu trávení volna. Dokážu si představit, že když nastane zásadní změna prostředí – odletíme k moři apod., předěl mezi prací a dovolenou se významně zrychlí a může stačit pouhý týden. Oproti tomu, když se rozhodnu trávit dovolenou doma, doznívají v nás pracovní záležitosti delší dobu.

Řada manželů řeší při plánování dovolené dilema. Každý z nich preferuje jiný styl, někdo tráví volno aktivním pohybem, jeho protějšek by ale si raději odpočinul třeba u moře. Je možné nějakým způsobem tento rozpor vyřešit?

V současnosti máme mnohem lepší možnosti kombinovat obojí. Záleží na konkrétní domluvě. Dám příklad, cestou k moři se můžeme zastavit na pár dní aktivního pobytu někde v horách. Na druhou stranu je v některých případech dobré to vzít tak-

řikajíc od píky a zkusit zbořit mýtus, že manželé musí za každou cenu trávit dovolenou spolu. Zákoník práce nám dává řadu týdnů dovolené. Proč tedy nestrávit část dovolené bez partnera? Můžeme tak realizovat naše zájmy, které s manželkou či manželem nesdílíme. Lze se také domluvit na ročním střídání podob dovolené. Jeden rok spíše odpočinkový a druhý naopak aktivní.

Co děti a dovolená? Mají mít manželé, kteří pošlou děti na tábor a rozhodnou se trávit volný čas jen spolu, špatné svědomí?

Hodně to závisí na tom, jakým způsobem rodina žije. Pro mnohé je to vzácná chvíle, kdy jsou konečně spolu a v tom případě by neměli s příležitostí k utužení vztahů hazardovat. Existuje samozřejmě i druhý případ, kdy členové rodiny bývají během celého roku hodně pospolu, prožívají společné víkendy, a pak nevidím důvod, proč by si manželé nemohli dovolenou jen ve dvou dopřát. Praxe je stejně většinou taková, že děti mají o prázdninách mnohem více času než rodiče. Tábory a pobyty u babiček jsou tak přirozenou, někdy vynucenou součástí trávení léta.

Rodinné dovolené mohou skrývat i jiné nebezpečí. Partneři se často po většinu roku vidí jen ráno a večer. Během dovolené spolu tráví 24 hodin denně a najednou zjistí, že mají velké potíže spolu komunikovat. Místo vytouženého klidu tu najednou máme obtíže, které mohou přejít ve vážnější krizi. Co byste poradil, když to nastane?

Na danou situaci neexistuje jednoznačná odpověď, příčin popsaného stavu může být celá řada. Jedno je ale jisté – od dovolené bychom neměli očekávat, že se na ní jakékoliv problémy ve vztahu vyřeší. Pokud tedy něco v manželství nefunguje, na dovolené to prostě nebude jiné a musíme se obrnit větší trpělivostí.

Právě zklamání, že společně strávený čas nepřinesl očekávané plody, může přispět jenom k prohloubení krize. Skepse z toho, že se třetí den nenaplnilo naše přehnané očekávání, jak si dovolenou užijeme, nebudeme se na ní hádat apod., nám může pokazit celý zbytek pobytu. Podobně jako jsme na dovolené tolerantní ke své peněžence, musíme být také tolerantní k partnerovi. Problémy vztahu bych doporučoval řešit spíše jindy.

Na závěr osobní otázku. Jak hodláte strávit dovolenou vy?

Organizace dovolené není moje parketa, ujímá se toho žena. Většinou se jedná o mix aktivní a pasivní dovolené. Manželka se s dětmi ráda koupe, takže jezdíme často k moři. Jak jsem v odpovědi na jednu z předchozích otázek řekl, cestou k moři se stavujeme na několik dní v horách. Letos plánujeme takový okruh, přes Střední Slovensko dojet do Chorvatska a z něj zase na zpáteční cestě zamířit na pár dní do Alp.

Luděk Bárta

KAŽDÉMU CO UNESE

Loňský požár mlýna v Třebosicích naprosto změnil život početné rodiny Petra Boumy. Blesk, který uhořel do smrku vedle domu, za sebou zanechal naprostou zkázu. V minutě byla celá střecha v plamenech a několika hasičským sborům trvalo hodiny, než dostaly oheň pod kontrolu. Jako v mnoha případech i zde zafungoval pověstný princip štěstí v neštěstí. Jeho manželka a pět dětí trávily prázdniny na horách, takže se nikomu nic nestalo. Následující řádky přibližují, jak vypadá situace po roce.

Mlýn v údolí Bylanky

K rozhodnutí koupit starý mlýn v Třebosicích přivedly Petra Boumu vzpomínky na své dětství strávené v prostředí salesiánských chaloupek. Možnost vyrůstat v kontaktu s přírodou a venkovem chtěl rovněž dopřát svým dětem. „Když jsem oslovil salesiány, kteří prodávali některé řádové objekty, nabídli mi právě tento mlýn. Ještě před smlouvenou schůzkou jsem si chtěl prohlédnout stavbu sám a vyrazil jsem na obhlídku na vlastní pěst. Podle předchozího popisu jsem skutečně dorazil k nádhernému mlýnu, takže jsem ihned páteru Gacíkovi volal, že mám určitě zájem, jenže následně vyšlo najevo, že jsem si spletl vesnici... Přesto se mi už nechtělo couvnout a šel si prohlédnout i ten správný mlýn. Objekt byl samozřejmě v horším stavu, ale naprosto mě okouzila zahrada – jistě si to dokážete představit – mlýnské kolo, vrby u náhonu, prostě romantika, které jsme nakonec podlehlí,“ objasňuje. Rekonstrukce trvala šest let, dokonce kvůli ní založil menší stavební firmu. Ještě před dokončením všech oprav se jeho rodina v objektu zabydlela. Bouřka, která se v noci z 2. na 3. srpna přehnala nad Pardubickem, však zcela změnila situaci...

Obnova po požáru

Neštěstí vyvolalo mohutnou vlnu solidarity. Na odklizení trossek se podílela rodina, přátelé a řada lidí, se kterými se třeba již několik let neviděli. Na spáleništi najednou pracovalo i čtyřicet

pomocníků. S nabídkami finanční pomoci se ozývali také úplně neznámí lidé. „Bez počáteční podpory bychom samozřejmě vůbec s rekonstrukcí nezačali. Nejspíše bychom dali na první dojem, nechali trosky odstranit a hledali jiné řešení. Přijetí daru bezesporu zavazuje. Zároveň ale vidím, že započaté dílo musí nakonec dotáhnout každý sám,“ říká realisticky Petr Bouma. Na první pohled je vidět, že za rok se stihlo udělat nepředstavitelné množství práce. Střecha již září novotou, ale hektolitry vody použité při hašení o sobě stále dávají vědět. Promáčené zdivo přízemí dosud dostatečně nevyschlo a vyrážející vlhkosti a plísni se nedaří zbavit. V současné době se blíží termín uzavření pojistného případu. Podle výsledku plnění pojistky se rozhodne, jakým způsobem bude probíhat další etapa. Petr Bouma zaměstnával řemeslníky půl roku především na obnově mlýna a další zakázky stály, což samozřejmě rozmetalo finanční rezervy firmy. Je zcela jasné, že tímto způsobem již prostě nelze dále pokračovat. Člověka až zarazí, že i v podobné situaci se musí Boumovi vypořádávat s klasickými nešvary české kotliny – korupcí a závistí. Jako z absurdního dramatu zní skutečnost, že se staveniště třikrát stalo cílem návštěvy zlodějů.

Cenná životní zkušenost

Na závěr mé návštěvy se ptám, jak může zhodnotit uplynulý rok a jakou si odnesl zkušenost? „Díky silným zážitkům minulého roku jsem si znovu potvrdil, že ač to na první pohled není patrné, patříme k privilegované skupině lidí, kterou spojuje nejen víra, ale i ochota absolutně nezištně pomoci a věnovat svůj čas, námahu a peníze pro dobro bližního. Bezprostředně po požáru, při námáhavém odklizení trossek, se tu utvořila výborná parta složená nejen z praktikujících křesťanů. Bohoslužby sloužené na spáleništi byly běžnou součástí pracovních víkendů. Několik našich nevěřících přátel mi potvrdilo, že přítomnost v tomto „našem“ společenství byla pro ně velmi příjemná, povznášející a inspirativní. A tak mnozí, kteří přijeli pomoci, ale neměli dříve možnost poznat křesťanství zevnitř, odjízďděli s poopraveným názorem na nás křesťany, zvláště katolíky. Myslím, že patříme k elitě současné společnosti, ve které si jsou lidé ochotní v obtížích navzájem pomoci. Jsem za to velmi vděčný...

V druhé řadě na mě bohužel silně zapůsobilo, že se okamžitě jako protipól k vlně pochopení a pomoci objeví hrubé a závistivé reakce. Někteří jedinci jsou vám schopni závidět i to neštěstí.“

Stavebně je objekt zabezpečen, ale v tuto chvíli se čeká na rozhodnutí pojišťovny. Zcela reálná je varianta, že budou práce přerušeny a rodina Boumových zůstane bydlet v bytě. „Otevřeně říkám, že to nejtěžší přichází teprve nyní. Byl bych rád, kdyby se ta léta práce nějakým způsobem zužitkovala. Budeme tedy hledat řešení, aby objekt sloužil více lidem, možná zase předáme štafetu někomu dalšímu. V každém případě všem, kteří nám pomohli, děkuji za jejich úsilí a velkorysost, děkuji Panně Marii za ochranu a požehnání, kterým nám provází v našich těžkostech. Člověk někdy obětuje větší část života projektům, které pak musí opustit. Podobně jako zchudlé šlechtické rodiny se nyní nemohou starat o veškerý majetek zděděný po předcích, tak i my musíme brát v potaz realitu a naše omezené možnosti,“ uzavírá hlasem, z něhož lze vycítit, že ví, o čem mluví.

Luděk Bárta

SLADKÁ ITÁLIE

„Co se týče Padovy, tož vězte, že vidět za jedno ráno nejkrásnější díla Giottova, Mantegnova a Donatellova jest veliká milost, dar Boží a radost podobná snu.“ Karel Čapek: Italské listy

Padova, centrum UMĚNÍ (v němž žili či tvořili mimo jiné Petrarka, Michelangelo, Dante, Veronese či Palladio), VZDĚLANOSTI (pyšní se jednou z nejstarších univerzit světa i vůbec první promovanou vysokoškolačkou – už v roce 1678) i VÍRY (poutě k hrobům sv. Antonína z Padovy i evangelisty Lukáše), je pro člověka i po devíti měsících studia nevýčerpatelnou studnicí dojmů. Je to město s nejstarší botanickou zahradou světa, románsko-byzantskou bazilikou sv. Antonína, římským amfiteátre, orlojem či vůbec největším středověkým sálem bez sloupů. Je protkané ulicemi s kouzelnými podloubími prastarých ofreskovaných paláců a vonícími zahradami. Do jeho inspirativního prostředí zasadil i sám Shakespeare děj své hry Zkrocení zlé ženy. Po oblázkové dlažbě se tu prohání tisíce „velocipedů“, jichž si všiml už Čapek, za kterými vlají závoje řeholnic i kravaty podnikatelů a jejichž pedály často pohání desetacentimetrové podpatky typických italských dam.

Padova počesku & Čechy popadovsku

Po celých osm staletí bývala věhlasná padovská univerzita centrem vzdělanců. Mnoho světových osobností studovalo či učilo právě na její akademické půdě, kupříkladu Galileo Galilei zde přesně před čtyřmi sty lety přišel na mnohé své objevy. Jako zahraniční studenti tu stejně jako my nyní studovali naši předchůdci jako Arnošt z Pardubic, Jan z Pomuku či Albrecht z Valdštejna. Pokud Italové vůbec vědí, kde naše země leží, nazývají jí povětšinou ještě Československo (konečně mám to napsáno i v oficiálních univerzitních dokumentech). Obecné povědomí mezi mladými se dá charakterizovat vyšitým půl litrem, který společně s nápisem Prague nosí třetina Padovy na hrudi. Co ale každý správný Ital zná, jsou čeští fotbalisté a knihy Kafky i Kundery. Ti ještě vzdělanější lidé z Itálie, kolébky hudby, blahořeční Čechy jakožto největší hudební národ a vzpomínají na skladatele a hudebníka Myslivečka, jehož i Mozart nazýval „Il divino Boemo.“ Když se pak ve volnočasovém sboru setkalo všech 11 českých studentů, určitě jsme naplnili úsloví „Co Čech, to muzikant“ beze zbytku.

Veneto

Padova leží v území dřívější bohaté Benátské republiky. Do centra této odvěké obchodní velmoci je jen třicet kilometrů, do VERONY, města Romea a Julie, hradů i Verdiho oper v antické Aréně, je to také co by kamenem dohodil. Do VICENZY jezdí svět obdivovat skvosty architekta Palladia a ochutnávat víno z okolí SOAVÉ. CITTADELLA má po staletí stále svůj pevnostní charakter, BASSANO je proslaveno likérem grappa a mostem „Ponte degli Alpini“, MAROSTICA pak svými hradby a staletou

tradicí živých šachových turnajů a ve vesnici SARMEDE dodnes věnují vděční Italové umělecký festival u nás pozapomenutému malíři, Štěpánu Zavřelovi. Jediným krajinným vybočením z Pádské nížiny jsou v okolí Padovy COLLI EUGANEI, sopečky s termálními prameny, statky a vinicemi, starými hradby i kouzelnými městečky, jako poutní místo v MONSELICE, které dostalo výsady sedmi římských bazilik.

Toulky Laziem, Toskánskem a Emiglií Romagnou

Jako příkladná občanka České republiky jsem se nezalekla pěti set kilometrů a vypravila jsem se do Věčného města k volbám. Všechny cesty vedou do ŘÍMA, ta má směřovala na ambasádu. Při té příležitosti jsme si prohlédli i mnoho krás tohoto centra antiky i křesťanství a strávili nezapomenutelnou mši u sv. Petra hned v první řadě. Cestou do CARRARY (horského města na druhém pobřeží, kde jako kdysi sám Michelangelo nyní sochá svá překrásná díla z carrarského mramoru Terezka, červeno-kostelecká spolufarnice) jsme si prohlédli pár skvostů dalších dvou regionů. MODENU, významné město na antické stezce s nádherným dómem z 12. století a místo původu Luciana Pavarottiho, balzamického octu i aut jako Lamborghini nebo Ferrari. Nedaleká PARMA zase proslula svou šunkou a může se pochlubit chrámem podle původního nevítezného návrhu Bramanta na svatopetrský dóm. V PISE krom naklánějící se kampanily stojí v církevním komplexu ještě dóm z jedenáctého století s nejkrásnější kazatelnou, co jsem kdy viděla, a vůbec největší italské baptisterium s úchvatnou akustikou (můžete si pohrávat s akordy – původní tóny ještě mnoho sekund doznívají). Jako ve snu si člověk připadá, když se prochází středověkými uličkami města spojeného s Karlem IV., olemovaného starobylými hradbami. V LUCCE jsou některé Madony z Čech, amfiteátr dostavěný barevnými domky na oválné náměstí, cedrový kříž s tzv. nejstarší sochou Krista, románské chrá-

Atmosféra v horách u Carrary, autor: Marie Štěpánová

my, hudební škola rodáka-cellisty Boccheriniho i dům dalšího skladatele, Pucciniho (pro mě, jako cellistku a milovnici historie a opery město přímo šité na míru). Během dvou dnů jsme také shlédli významné italské centrum umění, FLORENCII, které v renesanci udávalo tón světu, ale i nejzapadlejší toskánské horské městečko COLONNATA.

Splněné nespelnitelné sny

Během bezmála dvanácti hodin si člověk mohl splnit hned dva odvěké sny a stát se přitom svědkem unikátních událostí světového formátu. Zahlédnout Turínské plátno a cestou mít doslova jako přestupní stanici MILÁNSKÉ Teatro alla Scala. Aby všeho, z čeho se člověku mohla zamotat hlava, nebylo málo, v operním díle Giuseppe Verdiho Simon Boccanegra exceloval jeden z legendárních „Tří tenorů“, Plácido Domingo. Všechny světové noviny psaly o tomto jeho triumfálním návratu po léčbě rakoviny, ovace nebraly konce, nálada v sále La Scaly byla jako po gólu na nedalekém stadionu Interu Milán.

Do TURÍNA, bohatého bývalého hlavního města Itálie, jsme dorazili nočním vlakem. Kromě karabiniéra, který hlídal katedrálu, jsme byli v celém Turíně jediné bdící duše, kochali jsme se osvětlenou pompézní architekturou paláců rodu Savojských, králů a sjednotitelů Itálie, znovu pročítali nejnovější vědecké poznatky o Turínském plátně přímo z naší padovské univerzity a čekali jako vůbec první poutníci u Dómu, kde je pouze pětkrát za století krátkodobě vystaven tento přímý svědek Ježíšovy smrti i Vzkříšení. Po páté hodině ranní se nám dotýčný karabiniér, jenž nám bral naděje vyprávěním o ohromných davech míjejících v rychlosti Plátno a o beznadějně rozebraných vstupenkách do katedrály, snažil pomoci zamluvením lístků na internetu. Pak ale jeho kolega, kterému tento policista o nás vyprávěl a jemuž se nás také zželelo, odchytil procházejícího pátera. Ten, pohnut našim vytrvalým čekáním ve tmě a chladu, nás se slovy „Vy, poutníci a mladí v Československu, jste ještě tak pevní!“ vzal do prázdné a tiché katedrály. Než jsme se vzpamatovali, ocitli jsme se přímo před Turínským plátnem. Pan monsignor (podle všeho velmi výjimečný a důležitý – v reportážích světových stanic BBC a CNN prováděl Sv. Otce) nám k našemu překvapení dokonce nabídl, že můžeme zůstat, jak dlouho jen budeme chtít, takové privilegium jako měl pak na

témže místě Sv. Otce. Asi si dokážete představit, jaká to byla síla, mít možnost hledět na Ukřižovaného, mít celou turínskou katedrálu se svým pokladem jen a jen pro sebe, vidět Plátno, ve kterém je zapsaná celá Křížová cesta, meditovat s Biblií v ruce nad pašijemi a mít možnost před Tvář Krista prosit za své blízké. Rozhodli jsme se zůstat i na ranní mši. Vstupem do reality byl pro nás vpád vehementních poutníků, kteří naplnili loď kostela během tří sekund po jeho otevření. Velkým zážitkem bylo, že jsme na místě, kde vidíte podobu Krista, mohli také přijmout tělo Krista v Eucharistii.

HRST POSTŘEHŮ PADOVSKÉ STUDENTKY

O trpělivosti a jídle

Pobyt v Itálii učí trpělivosti. V zemi, kde se vše řeší „za pět dvanáct“, nebo raději až v půl jedné, člověk ze střední Evropy, stojící ve frontě na cokoli, obdivuje italský klid a uvědomuje si blízkou příbuznost naší mentality s precizní rakouskou a německou (o podobnosti kuchyní ani nemluvě – kupříkladu Italové by si nikdy nevzali k jídlu chléb s máslem a salámem či sýrem, nechápou také, jak jsme schopni vypít hned půl litru piva). V menze totiž člověk narazí téměř každý den na chobotnice či krevety, v restauracích na koňské maso, na trhu na oslí salám. Bramborový salát tu nazývají ruský, řízek si přisvojili a pojmenovali ho milánskou kotletou. Italská kuchyně je jako waltz... Všechny vytvořitelné figury, které se Vám třeba náhodně povedou, už jsou dávno klasifikované a pojmenované. Pro Italy kontrolující přesně ingredience byly ale některé mé pokrmy mimo všechny tabulky a kategorie. Že je Itálie zemí kávy? Spotřebou možná, ne však kulturou pití! Přijdou k baru, ve stoje ho do sebe kopnou jako panáka slivovice a utečou. Pro Čechy je ale většinou zastavením během dne, relaxací, pochoutkou i možností konverzace...

O módě

Italové nemají pražádnou fantazii, co se barev týče. Auta projíždí pouze šedá, bílá a tmavá a v kostele jsem kupříkladu bývala jediná modrá farní ovce mezi černými. U sester v klášterě, kde jsem pobývala, má modrá bunda vyvolávala bouřlivé emoce. Zatímco jedna ji považovala za spirituální a nebeskou, další za neslušně vyzývavou, jiná se opakovaně tázala, jestli přicházím zrovna ze sjezdovky. Člověka vždy na chvíli napadne, jestli není v zaplavených Benátkách, když potká lidi v gumácích, v Dolomitech, když vidí sněhule i ve dvaceti stupních, nebo na vsi, když si bohatí Padované navlečou do víru velkoměsta tepláky. Chvályhodný je ale zvyk Italů nosit košile. Zatímco mladí čeští hoši zrovna nesrší entuziasmem, když si je z musu mají obléci do tanečních nebo do divadla, Italové si na jejich nošení poměrně zakládají a nosí je běžně napříč generacemi i formálností situace.

O Italech a cizincích

I celosvětovou olympiádu, při níž jsme jako česká kolonie poctivě společně fandili, zastínil lokální fotbal, jediný sport, co u Italů vzbuzuje snad ještě větší emoce než blondaté ženy, zablokovaná doprava, přistěhovalci, žárlivost nebo Berlusconi. Ale přesto ne fotbal, nýbrž stávky jsou národním sportem, Italové se do nich každou chvíli pořádně opřou. Jsou tu (na

Pestrá zákoutí Benátek, autor: Marie Štěpánová

*Sestra Liduška na slavném Benátském karnevalu,
autor: Marie Štěpánová*

rozdíl od mnoha jiných věcí) vysoce organizované – účastníci dostávají od pořadatelů transparenty, oblečení i svačiny. Pořádají se třeba i hromadné zájezdy na stávky do Říma. Takže italská stávka = „organizovaný chaos.“ Poměrně dost času trávím se zvědavými asijskými studenty, z ateistické Číny i buddhistické Kambodži. Při návštěvě muzeí jako benátská Accademia si člověk uvědomí, jak pro Asijce není evropská kultura a křesťanství, na kterém ta kultura nesporně stojí, samozřejmostí. Oříškem i vlastním zamyšlením je vždy vysvětlovat jim význam a podstatu křesťanství i odpovídat na jejich překvapující dotazy typu: „Naši čínští bohové jezdí na svých zvířatech. Jezdí třeba svatý Marek na svém lvovi?“ „Co se stane s tím beránkem, co mívá u sebe Jan Křtitel, až vyroste?“ „Proč se Panna Maria na obrazech nikdy neusmívá?“ Velmi na ně z obrazů zapůsobilo, že Ježíš, čili Bůh, se nechal dobrovolně za nás zabít. Stále se nepřestávám divit vysokánským procentům kudrnatých lidí, všudypřítomným tureckým záchodům, zásadě v zimě netopit, dále téměř povinnému nedělnímu korzování městem, ohromné pestrosti betlémů, i jídelničkám jiných národů. Čínský kamarád popisoval, jak u nich jedí kočky, hady, opice, psy a štíry. Francouz povídal o jejich žabkách a hlemýždích, Kambodžan nám sliboval v jeho zemi ochutnávky sarančat a tarantulí. Tito Asiaté se zase nevychází z údivu, proč si my v Evropě místo dětí pořizujeme psy. Člověk nejvíce docení svou vlastní kulturu, právě když je v zahraničí a pozná pro srovnání jiné.

Marie Štěpánová

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

...nejoblíbenější italský svatý Antonín z Padovy byl původem Portugalec, jmenoval se Ferdinand a žil v Padově jen rok před svou smrtí?

...sice v ohromné padovské bazilice sv. Justýny leží hrob evangelisty Lukáše, ale jeho lebku máme díky Karlu IV. my v Praze ve Svatovítském pokladu?

...Italové žijí jakoby v jiném časovém pásmu? Den je tady posunutý o pár hodin: večer tu po osmé, na hlavní program v televizi chodí holky z koleje koukat až na devátou, kolem desáté se vypravují do kina a přijít tančit v jedenáct je trochu trapné, chodí se až po půlnoci.

...ženy si obvykle neberou jména svých manželů?

...se dočkáte vyděšených, vražedných nebo pohrdavých pohledů, když si po jedenácté hodině ranní dáte kapučíno?

...mezi 65 000 padovskými studenty neobjevíte snad nikoho s krosnou? Všichni přijíždí z víkendu s letadlovými kufríky na kolečkách.

...Italové se neoblékají podle aktuálního počasí ale podle kalendáře?

...Rakousko-Uhersko podepsalo příměří po 1. světové válce zrovna v Padově (a staletá monarchie se rozpadla)?

...slovo karneval má své jméno díky masu? S „carne,“ masem, se při karnevalu na čtyřicet postních dní loučíte. Cappuccino dostalo zase své pojmenování podle barvy kapucínských hábitů a dezert tiramisu je v překladu „táhne-mě-nahoru,“ jakožto kofeinová a kalorická bomba, dodávající okamžitou energii.

...když jdete v Padově na mši do baziliky sv. Antonína, měli byste mít správně mít pas? Cestujete do zahraničí, na území Vatikánu.

KATOLÍCI VERSUS PROTESTANTI (v kuchyni)

Není třeba obávat se narušení ekumenických vztahů v případě, že si „podám“ kriticky protestantskou kuchyni? Mám čekat diplomatickou nótu z britské ambasády, dotknou-li se nešetrně příšerné a nestravitelné kuchyně anglikánské? A dostanu řád, nebo aspoň čestné uznání z Vatikánu, pochválím-li katolickou italskou, španělskou a vůbec jižanskou kuchyni? Nechám se překvapit.

Začnu tedy kritikou kuchyně protestantské, kam ovšem počítám i anglikány, v tom si mohou podat ruce. Ne sice teologicky, ale gastronomicky určitě. Však také slavný Peter Mayle ve své knize Francouzské hodokvasy na tuto kuchyni vzpomíná se slzou v oku, a není to slza nostalgického dojetí, to mi věřte. „Jídlo znamenalo totéž co palivo a v mnoha případech to nebylo palivo příliš chutné. Pořád mám v živé paměti stravování na internátní škole, které jako by někdo pečlivě barevně sladil – šedavé maso, šedé brambory, našedlá zelenina a šedivá chuť. V těch dobách jsem si myslel, že je to naprosto normální,“ píše. Proti této hrůze staví francouzskou, z katolických tradic italských vycházející kuchyni: „Francouze od mnoha národů světa neodlišuje pouze to, co jedí, ale i to, jak jedí. Na jídlo se soustředí nezřídka do té míry, že si na tu dobu odeprou i jinak pro ně zcela typické potěšení hádat se spolu o cokoliv.“

Když jsme natáčeli seriál Duchovní kuchyně pro Českou televizi, právě díl o anglikánské kuchyni byl jeden z nejsložitějších. Nalézt v této zemi někoho, kdo ji umí, bylo téměř nemožné. Nakonec jsem objevil několik manželů anglických duchovních, kteří tu působí a jejich dílo vskutku neklamalo. Aby štáb mohl něco pozřít, musel jsem nakonec anglického domorodého kuchaře imitovat já sám.

Podobně na tom jsou kuchyně protestantské vůbec. Kalvínsky orientované jsou plně odříkání, snad ještě z těch luteránských se dá něco pozřít. A ruku na srdce: mohl takový eintopf vzniknout v katolické zemi? Ovšem že ne! Paní profesorka Nechutová, vynikající latinářka a evangelička, která má ovšem katolické srdce i žaludek, takže k nám občas jezdí na večeri, kdysi připravila malé humorné dílko „Reformace a konzum.“ Autorka v něm píše, že „reformace a konzum jsou dva pojmy, které dají pomyslet na Martina Luthera, o jehož nezřízených konzumních návycích slýchával ještě doktor Faust zpívat studenty ve wittenberské hospodě. A co se týče skromnosti ať dobro-

volné či nedobrovolné, pomysleme na Kalvína a jeho Ženevu, kde se nadměrnému konzumu jistě mnoho nepřálo. I když je doloženo, že se tam tehdy smělo čepovat víno, ovšem v uměřeném množství, a pokud se při něm vedly hovory zbožné.“

Katolická kuchyně je na tom lépe prakticky i teoreticky. Kde jinde můžete získat profesuru gastronomie, než v Itálii, jako se to podařilo Massimo Montanarimu. Ve své objevené knize „Hlad a hojnost v Evropě. Dějiny stravování v Evropě“ podává báječný teoretický ideový základ katolické kuchyně. Píše o proslulém pijáctví Němců, samozřejmě především pijáctví piva, o pojídačích makaronů, užívání olivového oleje oproti užití vepřového sádla na severu Evropy, o dodržování půstu podle katolické církve. Vyslovuje zajímavou hypotézu, že jednota kuchyně nepřezila reformaci.

Žel, vymezený prostor tohoto zamyšlení se naplňuje a já nemám jinou možnost, než abyste uvedené tituly brali jako malou „ochutnávku“ gastronomické literatury, do které se můžete ponořit pro ukojení svého hladu po vzdělání.

Milan Badal

PALAČINKY

s jahodami s kysanou smetanou

Ingredience: jahody, práškový cukr, kysaná smetana, mléko, vejíčko, sůl, hladká mouka

Jahody opereme, nakrájíme na kousky, osladíme a přidáme kysanou smetanu, vše zamícháme a máme hotovou náplň. Těsto vytvoříme ze čtvrt litru mléka, jednoho vejíčka a 15 dkg hladké mouky, přidáme špetku soli, vše rozšleháme. Na pánev hodíme oříšek másla, když se rozpálí, nalijeme sběračku těsta a krouživým pohybem rozlijeme těsto do tenké vrstvy po celé pánvi. Jakmile těsto na povrchu jeví známky netekavosti, palačinku obrátíme, opečeme i po druhé straně, dáme na talíř a naplníme dle vlastního uvážení směsí s jahodami, přehneme na půlky a horké podáváme.

Milan Badal

KDYŽ SE CHMEL, SLAD A VODA DAJÍ DOHROMADY...

Je všeobecně známou skutečností, že Češi zauímají ve spotřebě piva na obyvatele první místo na světě. S trochou patosu se hovoří o pivu jako o národním nápoji. Když se však rohlédneme po našich hostincích, většinou narazíme na k uzoufání nudné desítkáře, kteří hledí spíše na množství vypitého nápoje než na jeho chuť. Poměrně jednotvárná je i druhová skladba vypitého moku. Na plné čáře vítězí jeden typ piva – spodně kvašený ležák. V poslední době se však začíná situace měnit a jakoby se blýskalo na lepší časy. Spousta lidí zkouší pátrat v rozmanitém světě pivních chutí na vlastní pěst a přestávají se bát experimentů. Také zprávy o zvyšujících se tržbách malých a středních pivovarů na úkor pivovarských gigantů, svědčí o probouzejícím se zájmu o kvalitu nabízeného nápoje.

Souboj piva a vína

Křesťanství jako náboženství je jednoznačně spojené s vínem. Díky postupné christianizaci Evropy se také rozšiřoval areál, kde se vinná réva pěstovala. Nicméně pivo mající vazby spíše na pohanský svět nebylo úplně zatlačeno a následně došlo k prolínání obou kultur. Svůj půvab si uchovávají staroříské legendy o sv. Kolumbánovi popisující lámání chleba a množení piva (!). Od 9. století již bezpečně představovalo vaření piva jednu z opor klášterních hospodářství. Přesto mapa Evropy, do které bychom zanesli preferované nápoje, nám dodnes ukazuje situaci odpovídající ranému středověku. Po vlně reformace v 16. století můžeme tomuto výsledku přičíst také konfesní zabarvení, kdy na katolickém jihu převažuje víno a naopak na protestantském severu pivo. V jednom eseji poznamenal Martin C. Putna, že pouze ve třech zemích se výrazně snoubí pivní kultura s katolicismem – jsou jimi Bavorsko, Irsko a Belgie. Třeba posledně jmenovaná země nabízí pestrou paletu různě kvašených druhů piv, mnohdy s netradičními ovocnými příchutěmi. Již pouhé konstatování, že belgické pivovary nabízejí přes 700 značek, jistě vzbuzuje respekt. Mezi nimi jsou uznávaným pokladem tzv. trapistická piva, tedy svrchně kvašená většinou s vyšším obsahem alkoholu. V současné době je vyrábí sedm klášterních pivovarů na území Belgie a Nizozemí. Nám bližší Bavorsko

jako pivní velmoc symbolizuje svátek všech pivařů, známý Oktoberfest. Nemusíme však čekat do podzimu, většinu druhů můžeme ochutnat celoročně. Kromě obligátních světlých ležáků je velmi populární typ Weizen – svrchně kvašené pšeničné pivo, často ve kvasnicové variantě Hesseweizen. V Bavorsku i sousedním Rakousku se udržela poměrně živá tradice klášterních pivovarů a jejich výrobky jsou na stolech spotřebitelů běžným jevem. V Čechách to zatím zkusili jen premonstráti. První vlašťovkou byl v roce 2003 jejich minipivovar v Želivi, druhou pak minipivovar na pražském Strahově.

Pivo z Vysočiny

Želivští pivovarníci navazovali na tradici několika staletí. V tamním klášteře se pivo vařilo nepřetržitě od 14. století do roku 1907, kdy opatství s přílehlými hospodářskými budovami vyhořelo. Nový pivovar přišel na trh se třemi druhy svrchně kvašených ležáků pojmenovaných po slavných opatech želivského kláštera. Nicméně praxe ukázala, že úspěšný provoz pivovaru není úplně jednoduchou záležitostí. Jak sdělil správce majetku kláštera František Marek, přestože si piva své zákazníky našla, nestačil jejich prodej na pokrytí nákladů a pivovar místo aby prosperoval, spíše vykazoval ztrátu. Nakonec se klášter se spoluvlastníky dohodl, že bude lepší činnost společnosti ukončit a nyní je Klášterní pivovar Želiv s.r.o. v likvidaci. Pivo se v něm přestalo vařit koncem minulého roku. Příznivci zlatavého moku však nemusí věšet hlavu. Želivský pivovar z mapy nezmizí. „Kanonie premonstrátů se rozhodla, že znovu obnoví výrobu piva, tentokrát bez spoluvlastníků a založila společnost Želivský klášterní pivovar s.r.o. Ta zrekonstruuje dosavadní prostory na zážitkový minipivovar, kde budou moci hosté sledovat celý průběh výroby piva. Zpočátku plánujeme vařit kolem 200 – 250 hl piva ročně a podle zájmu případně kapacitu výrobních zařízení rozšíříme. Doufáme, že u nás vznikne zákaznický zajímavý minipivovar, který si lidé oblíbí. Jeho nedílnou součástí bude restaurace s kuchyní, která bude vařit typická česká jídla hodící se k pivu. Vše by mělo být hotové na jaře příštího roku,“ nastiňuje budoucnost Marek.

Haštal, Marsil a Magni

Tyto nové značky mohou zájemci ochutnat již nyní. Zatím jejich výroba probíhá v nedalekém Humpolci. Tradice jmen po významných opatech však pokračuje. Haštal je světlé speciální 14° klášterní pivo. Marsil je také světlé speciální klášterní pivo ochucené lihovým extraktem z bylin. Složení extraktu bylo objeveno v knize z klášterní knihovny a mírně upraveno pro naše současné chutě. Magni je speciální 14° pivo, které obohacuje extrakt z borůvek. František Marek k tomu doplňuje: „Do budoucna si chceme udržet nejen tento základní sortiment, ale plánujeme také příležitostné várky speciálů. Mohu prozradit, že o Vánocích bude v prodeji speciální Vánoční želivské klášterní s příchutí pomerančů.“

Zatím jsou piva k sehnání v klášterní prodejně v Želivě, v okolních městech v prodejnách pekařství Velíšek, celorepublikově v síti prodejen Karmelitánského nakladatelství a v Hradci Králové by se měla také objevit ve specializované prodejně piva a likérů Pivoňka v Tomkově ulici.

Luděk Bárta

Co najdeme v Českém koutku

Kostnice představují pro dnešního člověka poněkud morbidní stavby, ale do současnosti se jich mnoho nedochovalo. Hromadná úložiště lidských ostatků často sestavených do různých geometrických tvarů byla kromě jiného symbolem pomíjivosti lidského života. Velmi známou kostnicí v Kutné Hoře–Sedlci necháme tentokrát stranou a představíme jinou, která se nalézá v nynější polské Čermné (Czermna) hned vedle pohraničního městečka Kudowa-Zdrój. Lázně Chudoba se po sametové revoluci staly pro Čechy synonymem pro tržnici a výhodný nákup. Na to už zapomeňte! Nabízí toho totiž daleko víc. Autobusový spoj s Náchodem jezdí několikrát za den a pro výlet je přímo ideální.

Když vystoupíme přímo v centru, narazíme okamžitě na rozcestník turistických značek. Ke kostnici v Čermné nás dovede zelená. Cestou si můžeme vychutnat atmosféru místních lázní, které patří v Polsku k jedněm z nejstarších a nejvýznamnějších. Léčí se v nich onemocnění srdce a oběhového systému. To, že užívám české varianty místopisných názvů, není rozhodně náhoda, vždyť se nacházíme v tzv. Českém koutku, posledním útočisti české menšiny na území Kladska. Historická země Kladsko přestala být součástí českých zemí po prohrané válce s Pruskem v roce 1742. Etnicky české obyvatelstvo se postupně stahovalo do okolí Chudoby a celkem rychle podléhalo germanizačním tlakům ze strany jejich nového státu. Poslední ránu přineslo českému osídlení období po 2. světové válce. Represe nových pánů území, Poláků, nerozlišovaly národnost původních obyvatel a většina Kladských Čechů raději volila odchod na naše území. Návrhy na připojení Kladska k Československu nepřekročily podobu politické diskuze, ale určité napětí mezi čerstvě osvobozenými státy stačily vyvolat. Na polském území zůstalo zhruba pět set obyvatel hlásících se k české národnosti. Výsledek je na počátku 21. století jednoznačný. Jak z podivného eposu o ztraceném národu zní údaj, že v roce 2004 v rámci zpracovávání diplomové práce narazila jedna studentka bohemistiky na čtyři kladské Češky.

Lesní kaplička v Brzozowie, autor: Ludvík Bárta

Vraťme se ale k naší cestě. Zhruba po půlhodině přijdeme ke kostelu sv. Bartoloměje v Čermné. Kostnice se nachází vedle něj v nízké kapli. Uspořádal ji v letech 1776 – 1804 zdejší kněz Václav Tomášek z pozůstatků obětí epidemie cholery v 17. století a pozdějších slezských válek. Rodák z Chocně byl mimochodem posledním českým katolickým duchovním, který na území Kladska působil. Po stejné cestě se můžeme procházkou vrátit do lázní. Ti zdatnější budou jistě pátrat, kam se vydat dále. Možností je skutečně mnoho. Třeba modrá značka vede okolo farního kostela v Chudobě k poutnímu místu a studánce u Březového (Brzozowie). Kaplička zasvěcená Panně Marii Bolestné byla jako poděkování za uzdravení dokončena v roce 1887. Když projdeme vesnicí Březové, dostaneme se na hraniční přechod Vrbiny – Česká Čermná.

Ještě než budeme pokračovat dále, neopustím si připomenout významného bohemistu a romanistu, Václava Černého, který v České Čermné strávil část svého dětství. Právě on se po 2. světové válce velmi společensky angažoval v otázce možného připojení Kladska k našemu státu. Z hranic je návrat do civilizace v zásadě dvojí. Oblíbená trasa lázeňských hostů směřovala k výletní chatě Peklo a dále údolím Metuje až do Nového Města nad Metují. Jinou variantou je jít od hranic po žluté a dostat se k Jiráskově chatě a rozhledně na Dobrošově. Náchod, z kterého je možnost odjet domů, nám bude ležet přímo u nohou.

Luděk Bárta

Horákova kaple v novém kabátě

O Horákově kapli, poutním místě obyvatel Dolní Dobrouče obyvatel i okolních obcí, se již dříve v IKD psalo, ale neuškodí si ji připomenout ještě jednou.

Nejprve velmi stručně trochu historie. Bylo to v polovině 19. stol., když zemědělec Bernard Dušek z Dolní Dobrouče vážně onemocněl. Protože tehdejší lékařská věda si s nemocí nevěděla rady, slíbil Panně Marii za uzdravení, postavit na okraji lesa, na místě, kde rád sedával a odpočíval, kapli. Uzdravil se, ale jak už to často bývá, slib nesplnil. Opět nemoc a opět slib. I tentokrát Panna Maria prosbu vyslyšela. Zemědělec se uzdravil a kapli už skutečně postavil. A od té doby se kaple (zasvěcená Panně Marii, Matce ustavičné pomoci), která stojí na křižovatce dnes hojně využívaných turistických cest, stala místem setkávání poutníků z blízkého i vzdálenějšího okolí. Několikrát ji v poslední době navštívili i farníci ze spřáteleného Rovereta-Marca v Itálii.

A proč pojmenování Horákova kaple? Syn Bernarda Duška, Jan, byl jako výpomocný učitel zaměstnáván na školách v Orlických horách. Odtud pochází jeho přezdívka „Horák“. Byl to on, kdo zakoupil a věnoval kapli oltářní obraz (tento obraz byl v roce 1991 ukraden a dnes je nahrazen věrnou kopií). Jeho přezdívka se později přenesla i na samotnou kapli.

Vraťme se však do současnosti. Kaple, postavená z lomového kamene, byla později opatřena omítkou, ta však vlivem špatné izolace a zemní vlhkosti, musela být později opakovaně opravována. V roce 2009 dochází ke generální opravě kaple. V několika etapách bylo technologicky dokonalým způsobem zamezeno přístupu vlhkosti do zdiva, poté proběhla sanace omítky a očištění původního kamene, který byl vyspárován a po poradě s odborníkem opatřen ochranným nástřikem. Také ozdoby v průčelí kaple byly odborně restaurovány. Vstup do kaple nově zajistila zdobná

Opravená Horákova kaple čeká na své návštěvníky,
autor: Pavel Matějček

mříž, která umožní, aby kaple mohla být otevřena vždy po celou neděli bez nutnosti dohledu. Tato rozsáhlá oprava byla možná jen za finančního přispění několika jednotlivců (nepřejí si vejít ve známost). Rovněž některé méně odborné práce byly zajištěny obětavými farníky. Aktuální informace na <http://www.farnost-dobrouc.sweb.cz>

Pavel Matějček

Líbezný Liberk

Liberk v Orlických horách je znám především roubeným a šindelem obloženým kostelem svatých Petra a Pavla. Tento barokní skvost postavený rychnovskými Kolowraty v letech 1691 – 1692 byl opraven na konci 20. století. Jedná se o jednoduchou stavbu s trojbokým závěrem, sedlovou střechou a třípatrovým štítem. Spolu se dřevěnou stupňovitou zvonící a farou tvoří jedinečný areál lidové architektury rychnovského regionu. Pozornému návštěvníkovi jistě neunikne značná terénní nerovnost v zahradě za farou – příkop a val bývalého hradu Rychmberku.

Dřevěná pohádka na Liberku, autor: Roman Slabý

Centrum současného Liberka opět nabývá lesku – na mateřské škole vidíme pamětní desku rodáka, barokního řezbáře a sochaře Filipa Jakuba Prokopa, který se proslavil jako sochař u císařského dvora ve Vídni a pro liberský kostel vytvořil mj. dřevěné sochy svatého Václava a svatého Jana Nepomuckého. Další tři jeho sochy nalezneme přímo v obci a je rovněž autorem několika křížů v jejím okolí. Loni byla opravena budova obecního úřadu. Letos tu dokončili projekt obnovy okrasné zeleně na návsi. Při těchto úpravách byly vykáceny usychající a nemocné stromy, které nahradily nové a mladé. Návěs se také dočkala nového veřejného osvětlení.

Na Liberk vede z Rychnova nad Kněžnou červená turistická značka. Z něj možné pokračovat až na rozcestí u chaty Na Kovárně, kde uhneme doprava na další červenou. V obci Bělá můžeme obdivovat další rázovitou lidové architektury – dřevěnou zvoníčku. Teď již zelená značka se vrací přímo do Rychnova. V Javornici, přes kterou budeme také procházet, lze navštívit památník Marie a Vojtěcha Sedláčkových. Rázovitý malíř východočeského venkova se za minulého režimu kdoví proč zalíbil oficiálním místům a mnozí si budou reprodukce jeho děl pamatovat ze školních tříd a čekáren u lékaře. Tato medvědí služba mu v očích dneška mnoho kladných bodů nepřidává, ale když se podíváme na jeho obrazy bez předsudků, jistě oceníme schopnost poetického vidění dnes již zaniklého světa drobných venkovských zemědělců. Památník je v sezoně otevřen denně mimo pondělí od 8 do 17 hodin.

Josef Krám, Luděk Bárta

Petrkov Bohuslava Reynka

Významný český katolický básník, malíř a grafik Bohuslav Reynek (1892 – 1971) prožil většinu svého života na rodinném statku v Petrkově. Mikrokosmos hospodářských stavení a bezprostřední okolní zadumaná krajina Vysočiny byly pro něj základním zdrojem inspirace. Netroufám si odhadnout, jak samotářský básník nesl skutečnost, že se na závěr svého života stal do jisté míry kultovní postavou a přitahoval četné obdivovatele. Na procházku jeho krajem se nyní můžete vydat i vy. V současné době spojuje obec s městem Havlíčkův Brod zelená turistická značka, která vede údolím potoka s poněkud neromantickým jménem Žabinec. Statek – bývalý zámek se v malé obci nedá přehlédnout a do značné míry si uchovává dřívější atmosféru. Značka dále pokračuje do obce Svatý Kříž. Na zdejší hřbitově je básník se svojí ženou básnířkou Suzanne Renaud pochován.

Z obce je možné podniknout výstup na vrch Vysoká, odkud je nádherný výhled po kraji. Z něj je to již kousek na vlakovou zastávku v Mírovce. Popsané putování nám ukáže spíše umělcovy podněty než jejich ztvárnění. Těm, kdo dávají přednost kontaktu s autorským dílem, doporučím něco jiného. V Městské galerii Hasičský dům v Telči se ve dnech 27. 5. 2010 – 15. 8. 2010 koná výstava Neznámý Bohuslav Reynek. Výstava představuje přes 60 dosud nepublikovaných a nevystavovaných pastelů a kreseb, které autor vytvářel zejména ve 20. a 30. letech 20. století. Expozici doplňují starší Reynkovy linoryty a také téměř neznámé „clivé – verre“ – fotografky, které krátce vytvářel v 50. letech 20. století. Výstava je přístupná denně mimo pondělí vždy v 10.00 – 12.00 a 13.00 – 17.00 hod.

Luděk Bárta

DAVY POUTNÍKŮ SMĚŘUJÍ DO SANTIAGA DE COMPOSTELA

Španělské poutní město Santiago de Compostela a s ním celé Španělsko slaví letos *Svatý rok – Año Santo Compostelano*. Je tomu tak vždy, když svátek sv. Jakuba Většího, 25. července, připadá na neděli, což se opakuje každých 6, 5, 6 a 11 let. V minulém století to bylo naposled v roce 1999, poté o pět let později 2004 a po šesti letech 2010. Nekonečné řady poutníků vzdávají hold muži, jehož jméno je neodmyslitelnou součástí španělské historie. Proč svatý Jakub a Santiago de Compostela? Proč mají Španělé za svého patrona světce, který pochází ze vzdálené Palestiny?

Málo úspěšný misionář

Jakub byl synem Zebedea a Salomé žijících u Genezaretského jezera. Společně se svým bratrem Janem Evangelistou se vydali jako všichni ostatní apoštolové po Svatodušních svátcích na misijní cestu. Jakub prý patřil k nejhorlivějším a snad proto se rozhodl pro Hispánii, dnešní Španělsko. Po dvou letech Pyrenejský poloostrov opustil, neboť se mu práce nedařila. Na víru prý obrátil pouhých devět lidí. Vrátil se do Palestiny, kde

ho Herodes v roce 44 nechal setnout. Potud historická fakta. V dalším se musíme spokojit s legendou, jednou z mnoha.

Od tajuplného hrobu k velkolepé katedrále

Jakub byl původně pochován na Sinajském poloostrově na místě dnešního kláštera sv. Kateřiny. Z obavy před zpustošením hrobu Saracény učedníci jeho ostatky naložili na loď, která bez kormidelníka přistála téměř na konci tehdy známého světa, u mysu Finisterre. Tam je našli jeho dva španělští učedníci a uložili do hrobu. Hrob obrostl hlozím a zapomnělo se na něj. Teprve v 9. století ho objevil, zase podle legendy, poustevník Pelayo, který nad nedalekým polem vídal zářit hvězdu. Biskup Teodomir označil hrob za místo posledního odpočinku sv. Jakuba. Král Alfons Cudný nechal na tomto místě vystavět chrám, který byl posvěcen 25. července 816. Tak se zrodil svátek sv. Jakuba. Chrám a nově vzniklé město Santiago de Compostela silně utrpěly v době maurských nájezdů. To přimělo krále Alfonse III., že dal v letech 1075 – 1150 vybudovat novou trojlodní katedrálu s půdorysem latinského kříže.

Mystický vojevůdce

V roce 711 se na Pyrenejský poloostrov ze severní Afriky přeplavili Arabové a během několika let ho obsadili. Křesťané se stáhli na hornatý a těžce přístupný sever, odkud začali reconquistu, znovudobytí poloostrova. Zpočátku se jim nedařilo, prohrávali. Velitel křesťanského vojska měl sen, ve kterém se mu zjevil sv. Jakub v plné zbroji na bělouši, v ruce standardu s červeným křížem v bílém poli. Následující vítězství u Clavija znamenalo zásadní obrát. Definitivně se ale dobyvatelé podařilo porazit teprve v roce 1492. Arabové se od začátku vrhali do boje „ve jménu Alláha a jeho proroka Mohameda“, zatímco útoky křesťanů – počínaje první vyhranou bitvou – provázelo „Pomoz nám Bůh a svatý Jakub“. Byli vyslyšeni.

Cesta ve znamení mušle

Sláva sv. Jakuba se rychle šířila a Santiago se stalo mezi 10. a 15. stoletím nejnavštěvovanějším poutním místem, ještě před Římem a Jeruzalémem. Začala se rozvíjet čilá duchovní a materiální výměna, což vedlo k zakládání měst a k jejich rozkvětu. Lidé sem putovali z celé Evropy, většinou pěšky. Symbolem tehdejších i dnešních poutníků je Svatojakubská mušle. Navazuje na legendu o portugalském rytíři, jehož kůň se při pohledu na třpytící se loď s ostatky sv. Jakuba vrhl do moře a strhl s sebou svého jezdce. Jezdec byl zachráněn, přičemž jeho tělo bylo obsypáno svatojakubskými mušlemi. Dnes její stylizovaná podoba ve žluté barvě ukazuje – jako turistická značka – na patnících, domech, mostech, kamenech a stromech poutníkům z celého světa tzv. Svatojakubskou cestu do Santiaga de Compostela, města, fascinujícího svou historií milionů návštěvníků více než deset století.

Románská předsíň baziliky v Santiagu de Compostela,
autor: Petr Polehla

Hana Tomšová

ROK KNĚŽÍ

ZAKONČENÍ ROKU KNĚŽÍ

Papež Benedikt XVI. zakončil Rok kněží dne 11. června, na svátek Nejsvětějšího Srdce Páně, eucharistickou bohoslužbou na svatopetrském náměstí. Spolu s ním koncelebrovalo přes 15 tisíc kněží z 91 zemí světa. Kromě toho bylo přítomno přibližně 10 tisíc věřících laiků. Náměstí se tak doslova běhalo největším počtem koncelebrantů v dějinách. Ti se také včera na stejném místě účastnili vigilie s adorací.

Svatopetrskému náměstí dominoval gobelín s portrétem svatého faráře Arského, který byl průvodcem kněžského roku a Benedikt XVI. při eucharistické bohoslužbě také použil světcův kalich. Kněží během bohoslužby obnovili své sliby a Svatý otec je znovu svěřil pod ochranu Panny Marie, jak to minulý měsíc učinil ve Fatimě. V obsáhlé homilii shrnul Benedikt XVI. podstatu poslání kněze v dnešní době, zmínil tristní případy selhání kněží a požádal o odpuštění Boha i postižené osoby.

Každá diecéze prožívala Rok kněží různým způsobem. Pro naši bylo asi nejvýraznějším momentem sepětí se 60. výročí tzv. číhošťského zázraku a následné mučednické smrti faráře Josefa Toufara, který se stal diecézním spolupatronem Roku kněží. Číhošť pak byla hlavním poutním místem, kam mířili kněží a věřící jak o velkých výročích (11. 12. 2009 a 25. 2. 2010), tak každý měsíc o malých poutích jednotlivých vikariátů. Dále to byly velké události v životě diecéze – odchod biskupa Dominika Duky, OP, kterého povolal papež Benedikt XVI. do úřadu v Praze, a životní výročí arcibiskupa Karla Otčenáška.

Nelze opomenout ani zintenzivnění kněžského života – konal se každoroční celodiecézní kněžský den, kněží se sešli v mimořádném počtu na velikonoční Misse chrismatis, která byla jejich rozloučením s biskupem Dominikem. Proběhly také kněžské exercicie s Prof. Petrem Piřhou. Řada kněží se zúčastnila slavnostního celosvětového zakončení Roku kněží v Římě. Za zmínku stojí i skutečnost, že v královéhradecké diecézi nezačal Rok kněží právě povzbudivě – během léta 2009 zemřeli rychle po sobě 4 kněží. Na druhou stranu závěr Roku kněží přinesl naději v podobě 9 přihlášek do kněžského semináře; přijímacím řízením pak prošlo 7 kandidátů.

Náš seriál však bude pokračovat až do konce kalendářního roku. V tomto čísle dáme prostor přesunům duchovních, v těch následujících přiblížíme dalších oblasti kněžského působení.

Radio Vaticana, Vojtěch Macek, Luděk Bárta

PŘESUNY

Atmosféru letních měsíců každoročně v mnoha farnostech kalí přesun „jejich“ kněze. Je pochopitelné, že toto přerušování třeba roky budovaných sociálních vazeb nepůsobí v daném prostředí vždy dobře. Ovšem vyplatí se opustit čistě emocionální rovinu problému a naopak se pokusit vidět věci

z širší perspektivy. Kněží je rok od roku citelnější nedostatek a obsadit všechna potřebná místa je pro vedení diecéze stále složitějším rébusem. Na otázky ohledně přesunů odpovídal Mons. Tomáš Holub v současné době pověřený řízením úřadu diecézní kurie.

Můžete uvést nejčastější důvody pro přesuny kněží?

Je jich celá řada. Na prvním místě budu jmenovat průběžné změny v počtech činných duchovních. Přicházejí noví kněží, ať po vysvěcení nebo z jiných diecézí a je potřeba jim nalézt působiště. Zcela logicky pak dochází v jednotlivých lokalitách k posunům. Analogicky k tomu samozřejmě zase někteří kněží odcházejí na odpočinek nebo na místa mimo diecézi, třeba v současné době se několik kněží vrací do Polska. Druhým důvodem je, že někteří kněží touží po určité době změnit místo působení. Pak se také vyskytují případy, kdy farníci s knězem zkrátka nenajdou společnou řeč a my ve vedení diecéze vnímáme, že je správné, aby v tom místě došlo ke změně.

Jaké jsou cíle, které chce diecéze přesunem určitého kněze dosáhnout?

Jde především o to, abychom jako církev mohli dobře hlásat Boží slovo. Daný cíl má však také osobní rozměr. Kněz by měl ze své práce cítit uspokojení a radost. Je nepřipustné, aby se na svěřeném úkolu psychicky a fyzicky zničil. Jednoduše řečeno, celý proces je hledáním rovnováhy mezi dobrem farního společenství a dobrem konkrétního kněze. Tyto dvě věci jsou někdy v úplném souznění a jindy bohužel v naprostém protikladu. Není snadné nalézt řešení, které by vyhovovalo všem.

Dají se vyjmenovat faktory, které ovlivňují rozhodování vedení diecéze o přesunu určitého kněze?

Patří mezi ně přání kněze, délka jeho pobytu v dané lokalitě, vnímání jeho působení ze strany vedení diecéze i farníků, zdravotní stav, případně záměr diecéze někoho vyčlenit pro zvláštní pastorační službu. V posledním případě musíme nalézt někoho, kdo by takto pověřeného kněze v dosavadním místě nahradil. Situace je velmi náročná v tom, že v okamžiku, kdy odchází kvalitní kněz do jiné farnosti, tak vždycky ti, kteří ho ztrácejí, pláčou. Každopádně se snažíme vysvětlit, že nově přichozí kněz může s sebou přinést čerstvé impulsy a na dílo svého předchůdce tvořivě navázat.

Luděk Bárta

DIÁŘ BISKUPŮ

Mons. Josef Kajnek

Červenec 2010

1. – 5. 7.		Velehrad, 81. plenární zasedání ČBK a národní pout
10. 7.	15.00	Klatovy, mše sv. s průvodem, výročí obrazu klatovské Madony
11. 7.	15.00	Deštné v Orlických horách, Vesmír, mše sv. a zakončení kurzu animátorů
13. 7.	13.00	Janské Lázně, Marianum, mše sv. a beseda pro pobyt prarodičů a vnoučat
14. 7.	12.00	Praha, Karolinum, promoce LF HK UK
18. 7.	10.00	Jablonné nad Orlicí, mše sv.
	13.00	Radvanice v Čechách, Paseky, mše sv. a setkání rodáků tří národností
24. 7.	10.00	Kláštepec nad Orlicí, Amerika-Radost, biřmování
	17.30	Litomyšl, mše sv. pro Manželská setkání
25. 7.	10.00	HK, Kukleny, poutní mše sv.
26. 7.	17.00	Pohled, sv. Anna, poutní mše sv. (nejen) pro kněze
30. 7.	13.00	Nové Město nad Metují, mše sv. na zahájení Akademických týdnů
31. 7.	13.00	Žireč, Domov sv. Josefa, mše sv. a Svatoanenské slavnosti

Srpen 2010

1. 8.	11.00	Opočno, porciunkule
2. – 13. 8.		dovolená
14. 8.		Malé Svatoňovice, hlavní diecézní pout (mše sv. ve 12.00)
15. 8.	10.00	Králíky, poutní mše sv.
18. 8.		Kroměříž, Celostátní setkání animátorů
29. 8. – 3. 9.		HK, Týden s bohoslovci

OSOBNÍ ZPRÁVY

Ustanovení:

Mgr. Filip FOLTÁN – diecézní jáhen (jáhenské svěcení 15. 5. 2010 v Hradci Králové) je od 15. 5. 2010 ustanoven k jáhenské službě ve farnosti Deštné v Orlických horách

Odchod na trvalý odpočinek:

Mgr. Václav HUŠEK – výpomocný duchovní Rokytnice nad Jizerou, emeritní vikář jilemnického vikariátu odešel od 18. 5. 2010 na trvalý odpočinek do charitního kněžského domova ve Staré Boleslavi

Úmrtí:

P. Josef PRAŽAN, S.S.S. – eucharistián pocházející z naší diecéze zemřel dne 2. 6. 2010 ve Vídni, pohřben byl dne 12. 6. 2010 v Borové

Jan DOLEŽAL – trvalý jáhen v Dobrušce, zemřel 11. 6. 2010 v Dobrušce, pohřben byl 19. 6. 2010 v Dobrušce

R. I. P.

DVD z oslav výročí arcibiskupa Karla Otčenáška

Televize Noe zajišťovala přímý přenos z oslav výročí otce arcibiskupa Karla Otčenáška, které proběhly 1. května 2010 v Hradci Králové. Nyní máte možnost si tyto srdečné okamžiky v životě naší diecéze připomenout prostřednictvím záznamu na DVD. Objednávejte u Televize Noe za dobrovolný příspěvek, podpořte tím vysílání křesťanské stanice.

Objednávky:

Televize Noe, Kostelní nám. 2, 702 00 Ostrava

e-mail: info@tvnoe.cz

„Pastorační středisko o.p.s.“
v rámci grantového projektu

Další vzdělávání pro církevní organizace (CZ.1.07/3.2.10/01.0014)

pořádá víkendové kurzy pro katechety, varhaníky a akolyty. Jedná se o pilotní ozkoušení vznikajícího vzdělávacího programu plně financovaného z prostředků grantu, takže se účastníci mohou vzdělávat zdarma, popřípadě jim je hrazeno i ubytování. Podrobné informace o termínech, obsahu a přihlášky ke stažení naleznete na adrese www.pastoracnistrediskohk.cz nebo telefonu 777 207 091.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Zprávy z ČM Fatimy

Prázdniny a dovolená v Českomoravské Fatimě v Koclířově: je možné si rezervovat termín pro jednotlivce i rodiny. Můžete si písemně či telefonicky objednat pobyty týdenních turnusů s programy vedenými P. Dokládačem a pastoračními asistentkami po celé léto nebo se připojit k mimořádným programům:

9. – 16. 7. 2010 Tábor pro děti od 5 do 14 let – putování časem s programem pro děti
 18. – 24. 7. 2010 Exercicie pro mládež vedené P. Anthony z Ugandy – aneb „Rozhodl jsem se, jít za Ježíšem...“
 23. – 29. 8. 2010 Evangelizační program P. Jamese Manjackala z Indie s hlavní celodenní evangelizací v neděli 29. 8. 2010 otevřeno pro všechny bez nutnosti předchozí registrace

Během prázdnin společně slavíme dvě **1. mariánské soboty**: 3. 7. 2010 s hlavním hostem P. Zbigniewem Czendlikem z Lanškrouna a 7. 8. 2010 společně slavíme 15 let od otevření ČM Fatimy v Koclířově s otcem arciobiskupem Karlem Otčenáškem a dalšími hosty.

Hlavní poutní den ke cti sv. Filomény je v neděli 8. 8. 2010. Poutní mše sv. v 9.00 hod., po skončení průvod s hudbou a s poutní sochou sv. Filomény, patronky Světového živého růžence a dětí Mariiných; další mše sv. v 11.00 a v 15.00 hod.

Také během léta je vždy 12. večer program Fatimské vigilie od 18.00 hod. a 13. Fatimský den od 9.00 hod. Mše sv., adorace a žehnání nemocných, zásvětný průvod, uctění ostatků blahoslavených fatimských dětí.

Během léta se můžete také připojit k poutím:

So 14. 8. 2010 od 10.00 hod. na diecézní pouť k Panně Marii Sedmíradostné v Malých Svatoňovicích.
 Ne 22. 8. 2010 Svatý Hostýn – výroční pouť Orlů

Přijímáme přihlášky na poutě do zahraničí:

Chorvatsko a Medžugorje 13. – 19. 9. 2010
 Paříž, Belgie a Holandsko (Amsterdam, Panna Maria Matka všech národů) 3. – 9. 10. 2010
 Sinaj (Egypt) a Izrael 17. – 26. 10. 2010

Rovněž si již můžete na našich internetových stránkách stáhnout formulář přihlášky na **1. regionální evropský mariánský kongres v ČR** konaný ve dnech 24. – 28. 9. 2010 v Koclířově.

Kontakt: Fatimský apoštolát v ČR, č.p.195, 569 11 Koclířov u Svitav, tel./fax: 461 543 164, Mobil: 731 598 752; e-mail: přihlasky: recepcemf@tiscali.cz, informace: fatima@iol.cz; URL: www.cm-fatima.cz

Číhošť

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel“

Smírné pobožnosti v Číhošti: **10. 7., 14. 8.**

Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení
 Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz, <http://www.cihost.webnode.cz>

Hoješín

Školské sestry OSF Vás srdečně zvou na noční adorace

Termíny: 2. – 3. 7., 6. – 7. 8., 3. – 4. 9.

Kontakt: Školské sestry Hoješín, S. Terezie – tel: 469 676 181, mobil: 723 180 121

Černilov

Farní den 29. 8. 2010

Program: kostel: 11.00 mše svatá; 15.30 – 16.30 možnost prohlídky věže a kostela

farní stodola: 13.00 Radek Škeřík – jazz k poslechu (1. část); 14.00 pohádka pro děti; 15.00 Radek Škeřík – jazz k poslechu (2. část); 17.00 koncert skupiny Bezefseho (www.bezefseho.cz)

farní zahrada: 14.30 soutěže pro děti, během dne hudební workshop a žonglování

Občerstvení po celý den zajištěno (točené pivo, jehně, káva, čaj, zákusky,...).

Králíky

První sobota na Hoře Matky Boží v Králíkách **3. 7.; 7. 8.; 4. 9.**

9.00 modlitba posvátného růžence

9.30 mariánská promluva, host: P. Milan Palkovič, Velké Losiny

10.00 adorace Nejsvětější svátosti, příležitost ke svátosti smíření

11.00 mše svatá a po ní uctívání milostného obrazu Panny Marie

Libice nad Cidlinou

Nověna za nová duchovní povolání 31. 7., 28. 8.

10.00 mše sv. a modlitby na slavníkovském hradišti v Libici.

Chrudim

Salváterská pouť – 8. 8. 2010

Více než 350 let trvá v Chrudimi úcta milostného obrazu svatého Salvátora – Spasitele. V době třicetileté války se dostal do města a zakrátko byl terčem výsměchu a hanobení. Rána, kterou způsobili švédští vojáci, zkrvavěla. To byl důvod pozdějšího přenesení obrazu do děkanského kostela, kde začal být uctíván. Přicházeli sem mnozí poutníci, aby v blízkosti Ježíše Krista Spasitele hledali pomoc a záchranu. I dnes chrudimský chrám, který v sobě ukrývá zářící obraz Spasitelovy tváře, nás zve do Jeho zachraňující lásky. Přijměte proto naše pozvání na letošní chrudimskou salvátorskou pouť.

1. 8. – kostel Nanebevzetí Panny Marie

– otevření výstavy Salvátorská tradice v Chrudimi.

5. 8. v 19.00 – přednášková síň Vodních zdrojů Chrudim, přednáška Dr. Pavla Panocha – „Zázračný obraz Chrudimského Salvátora a jeho barokní legenda.“

7. 8. od 19.00 – kostel sv. Kateřiny, slavnostní zpívané nešpory, adorace, možnost uctít milostný obraz sv. Salvátora

8. 8. – kostel Nanebevzetí Panny Marie

v 8.30 – poutní mše svatá, v 10.00 – slavnostní poutní bohoslužba – celebruje Dr. Tomáš Petráček, hudbou a zpěvem doprovázejí spojené sbory a chrámový orchestr, v 11.30 – svátostné požehnání

Během mší svatých příležitost ke svátosti smíření.

Jablonné v Podještědí

Pouť rodin a nemocných z královéhradecké diecéze ke svaté Zdislavě

17. 7. 2010 Jablonné v Podještědí, hlavní celebrant a kazatel pražský arcibiskup Mons. Dominik Duka, OP.

Program:

10.00 společná modlitba a příležitost ke sv. smíření

10.30 příprava a výklad významu svátosti nemocných

11.00 pontifikální mše sv., při které bude arcibiskup Dominik Duka udělovat svátost nemocných

– během promluvy a svátosti nemocných je připraven program pro děti v ambitech

– svátostné požehnání a pobožnost u hrobu sv. Zdislavy

Odpoledne: společná modlitba u studánky a možnost návštěvy hradu Lemberk.

Informace: Poutní centrum, tel.: 731 598 752, e-mail: poutnik@diecezechk.cz.

Sněžka

Již tradiční svatovavřínecká pouť na nejvyšší horu České republiky se uskuteční dne 10. 8. 2010. Mše svatá od 12.00 hod. Účast přislíbil Dominik Duka, OP, arcibiskup pražský.

Nová Paka

Koncert skupiny Paprsky **16. 7. 2010** v 19.00 v klášterním kostele

Malé Svatoňovice

Diecézní pouť k Panně Marii Sedmiradostné

Hlavní pouť královéhradecké diecéze roku 2010 se uskuteční v sobotu 14. 8. 2010 na poutní místo v Malých Svatoňovicích. Začátek v 10.00 hod. Pontifikální mše svatá ve 12.00 hod, hlavní celebrant Mons. Josef Kajnek, administrátor královéhradecké diecéze. Odpolední program bude v kostele zakončen adorací v 15.00 hod. Poté bude následovat společenský program dne obce.

Prázdniny na Vesmíru

Po celé prázdniny jsou dveře Vesmíru dokořán pro mládež od 14ti let – společenství i jednotlivce. Doporučujeme se předem ohlásit na tel. 494 663 140 nebo na e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz. Kromě každodenního života ve společenství se všemi jeho aspekty (hry, práce, témátka, zábava, modlitba, výlety, odpočinek, sport) nabízíme dva speciálně zaměřené programy:

Taneční týden

26. 7. – 1. 8. 2010

Čekají nás různé tance: standard, latina, břišní tance, breakdance, aerobic, biblické tance, židovské tance, rock'n'roll, step, liturgický tanec, moderna... a hlavně spousta zábavy a společných chvil s tancem a s Bohem. S sebou: spacák, přezůvky, plesové boty nebo cvičky, společenské oblečení na jeden večer, doporučený příspěvek 200 Kč/den.

Sportovní týden a závěr prázdnin

23. - 29. 8. 2010

Přijďte si na závěr prázdnin zasportovat a zahrát si: volejbal, fotbal, freesbee, dreamgame, šipky, petangue a další sporty... Program bude upřesněn: www.vesmir.signaly.cz. S sebou: spacák, přezůvky, sportovní výbavu, doporučený příspěvek 200 Kč/den.

Želiv

Duchovní obnovy v první sobotu

Termín: 3. 7., 7. 8.

Program: 14.00 přednáška: P. ThDr. Marián Červený Ph.D.; 15.00 Loretánské litanie; 15.20 adorace Nejsvětější svátosti (možnost svátosti smíření); 16.30 modlitba svatého růžence; 17.00 pontifikální mše sv. 7. 8. host P. Siard Dušan Sklenka OPraem.

Slatiňany

Kněžší chrudimského vikariátu a Školské sestry OSF Slatiňany si vás dovolují srdečně pozvat na Modlitby za kněžská a řeholní povolání, které se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153 (asi 200 m od nádraží)

Termíny: 10. 7., 14. 8., 11. 9.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace

Diecézní centrum pro seniory

10. – 17. 7. 2010 – **pobyt pro prarodiče s vnoučaty** – Marianum, Janské Lázně (II. turnus)

7. – 14. 8. 2010 – **15. pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt** – Marianum, Janské Lázně (III. turnus)

14. 8. 2010 – **fórum o mezigeneračních vztazích** – Marianum, Janské Lázně

14. – 21. 8. 2010 – **pobyt pro prarodiče s vnoučaty** – Marianum, Janské Lázně (IV. turnus)

7. – 10. 9. 2010 – **duchovní obnova nejen pro seniory s P. Ing. Miloslavem Fialou, OPraem.** – Marianum, Janské Lázně

11. 9. 2010 – **IV. den s řeholicemi** – klášter Školských sester de Notre Dame, U Soudu 813/7, Hradec Králové
Program:

10.00 – Mše sv. – hlavní celebrant P. ICLic. Karel Moravec,
11.00 – Prezentace o životě Školských sester de Notre Dame v Kazachstánu, 12.00 – Modlitba Anděl Páně a oběd,
13.00 – Přednáška „Misijní zaměření křesťana podpořené Písmem svatým“, biblický kvíz „v terénu“, klášterní tajemství, 15.00 – „klášterní párty“, 16.00 – zakončení společnou modlitbou nešpor

přihlášky do 8. 9. 2010

4. – 7. 10. 2010 – **duchovní obnova pro seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem** – Marianum, Janské Lázně

18. – 21. 10. 2010 – **duchovní obnova s P. Janem Rybářem SJ pro seniory a animátory seniorů** – Marianum, Janské Lázně

Ve spolupráci s Make a Connection nabízíme **Kurz práce s PC pro seniory.**

Program: Základy práce s PC (2 vyučovací hodiny), Práce s textem (2 vyučovací hodiny), Internet a e-mail (2 vyučovací hodiny)

Termíny: úterý 20. 7. 2010, čtvrtek 22. 7. 2010 a úterý 27. 7. 2010

Lektor: Bc. Lukáš Janeček

Místo: počítačová učebna Bisk. gymnázia B. Balbína – Orlovna; zdarma, přihlášky do 13. 7. 2010

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661 nebo 737 215 328, e-mail: dcs@diecezezhk.cz, web: www.dcszhk.cz nebo www.animatori.cz, skype: seniori.diecezezhk.cz.

Želivské kulturní léto Program festivalu

Sobota 3. 7. 2010 ve 20.00

Kostel Narození Panny Marie, klášter Želiv
Venite ad me, Zahajovací koncert festivalu – hudba Františka Ignáce Tůmy, českého barokního skladatele, Vagantes.

Pátek 9. 7. 2010 v 19.00

Ambity želivského kláštera
Premonstrátský Želiv dnes, Vernisáž fotografické výstavy (Další témata – život pravoslavné církve ve Finsku, finská krajinná panoramata, portréty), Vystavují Oldřich Šimek a Julie Hrnčířová. Výstava potrvá do 15. 10. 2010.

Sobota 10. 7. 2010 ve 20.00

Kostel Narození Panny Marie, klášter Želiv
Laudate eum organo siloensi, Varhanní koncert Petra Žáka, Čeští mistři 18. a 19. století.

Pátek 16. 7. 2010 ve 20.30

Rstaurace Na Kocandě, Želiv 4
Why the Nights are so Bright – Jazz v Želivě, Jazz trio Vladimíry Krčkové.

Sobota 17. 7. 2010 ve 20.00

Kostel Narození Panny Marie, klášter Želiv
Laudate eum cum organo et flauto, Varhany a barokní příčná flétna, František Macek (varhany) a Michaela Kouřilová (flétna).

Sobota 24. 7. 2010 ve 20.00

Sál České nebe, klášter Želiv
Dobří holubi se vracejí, 1988, režie Dušan Klein, Večer v klášteře – projekce filmu a navazující noční prohlídka kláštera.

Sobota 31. 7. 2010 ve 20.00

Malovaný refektář, klášter Želiv
Claudio Monteverdi *La Guerra ed Amore* – *Madrigaly milostné a válečné*, Vokální koncert, Collegium 4 19 a 8.

Neděle 8. 8. 2010 ve 20.00

Kostel Narození Panny Marie, klášter Želiv
Ad Matrem Venite, Zpívané mariánské modlitby italských mistrů 17. století doprovázené na dobové nástroje, Capella Ornamentata.

Pátek 13. 8. 2010 v 19.00

Ambity želivského kláštera
Premonstrátský klášter Želiv – architektura a malířská výzdoba v období baroka, Přednáška spojená s prohlídkou kláštera a výkladem. PhDr. Štěpán Vácha, Ph.D., PhDr. Martin Mádl, Ph.D., Ústav dějin umění AV ČR.

Sobota 14. 8. 2010 v 19.30

Kostel Narození Panny Marie, klášter Želiv
Vespro della Beata Vergine, Koncert účastníků stejnojmenné barokní hudební dílny.

Sobota 21. 8. 2010 v 19.30

Malovaný refektář, klášter Želiv
Solo per il Cembalo, Alena Hönigová, cembalový recitál.

Sobota 28. 8. 2010 v 19.30

Kostel Narození Panny Marie, klášter Želiv
Hudba v želivském klášteře v 18. století – kantáty a oratoria z želivského hudebního archivu
Harmonia Delectabilis a hosté.

BAROKO NA JIČÍNSKU

Občanské sdružení Trinitatis Societas připravuje na sobotu 24. července akci nazvanou Sol in Die/Staro-Nové Putování Rušánské aneb rekonstrukce slavného procesí k jičínské Madoně z r. 1737. Jak si z jejího názvu můžeme odvodit, jedná se o pokus obnovit starou tradici poutí v Jičíně. Město bývalo v minulosti proslulým poutním místem podobně jako dnes např. Stará Boleslav či Svatá Hora. Od r. 1637 sem poutníky přitahoval obraz P. Marie Rušánské, umístěný v kostele sv. Ignáce. Za vzor si organizátoři zvolili oslavu 100. jubilea přenesení ikony do Jičína, která se odehrála 21. července 1737. Barokní slavnosti představují významný kulturně-historický fenomén, který se teprve v poslední době těší pozornosti historiků. Často se jednalo o natolik významnou událost v životě města, že byla zachycena v podobě příležitostných tisků. Právě tyto archivní prameny představují odrazový můstek k bližšímu poznání tak jedinečné a neopakovatelné události jako je slavnost. Novodobí poutníci se letos shromáždí v kostele Všech Svatých pod Zebínem v 16.30 hodin, kde bude akce zahájena. Poté procesí vyjde lipovou alejí k Jičínu, kde v 18.00 hodin začne v kostele sv. Ignáce bohoslužba se slavnostním hudebním doprovodem. Od 19.30 se všichni mohou těšit na koncert barokní hudby s mariánskou tematikou či tvorbou autorů, kteří působili v jičínské jezuitské koleji. V rámci akce proběhne sbírka na opravu cenných barokních varhan v Ostružně u Jičína. Účinkují hudební soubory Ritornello, Literacy Jitčín a hosté pod vedením Michaela Pospíšila. Ten den to nebude v okolí Jičína jediná poutnická akce. Dopoledne se mohou zájemci zúčastnit poutí ke Svaté Anně v Dolním Lochově. I zde zahrají na dobové nástroje soubory Ritornello, Literacy Jitčín, Wowes collegium a hosté pod vedením Michaela Pospíšila. Začátek je stanoven na 10.00 hodin, kdy vyjde z Dolního Lochova zpěvavě procesí ke kapli sv. Anny. U ní bude v 10.30 slavena bohoslužba.

V letních měsících se na faře v Ostružně uskuteční pro hudbymilovné zájemce dvě netradiční dílny. První, nazvaná Urob si Svůj Kancionál, se koná v termínu 15. až 21. srpna. Účastníky čeká týdenní muzicírování, doplněné výrobou vlastního kancionálu. Dílna bude pro inspiraci a zážitek otevřena k návštěvě také všem kolemjdoucím poutníkům. Druhá proběhne o týden později v termínu od 23. až 26. srpna. Bude se jednat o přípravu dobové muziky k divadelnímu představení v Žírči u Kuksu 27. srpna 2010 v rámci festivalu „Theatrum Kuks“. Její účastníci se seznámí s dílem sv. Edmunda Campiona, SJ: Ambrosia (cca 1580). Obě dílny povede lektor Michael Pospíšil.

Zájemci se mohou směle hlásit na tel.: 720 261 547.

Více informací na:
www.trinitatis.cz

Luděk Bárta

ZA HUDBOU do Heřmanova Městce

S letními měsíci je v Heřmanově Městci tradičně spjat také festival Hudební léto v kostele sv. Bartoloměje. Již šestý ročník festivalu byl zahájen v neděli 13. června, ale na hlavní lákadla programu se můžete těšit hlavně během prázdnin. Víkendové koncerty se konají v pravidelném rytmu čtrnácti dnů a jsou kulturní i duchovní nabídkou farnosti jak místním občanům, tak turistům a příležitostným návštěvníkům města i celého regionu až do konce měsíce srpna.

Součástí programu se vedle varhanní hudby objeví i řada dalších hudebních projektů. V neděli 11. července se mohou posluchači těšit na pokračování každoročního kroku mimo klasickou hudbu. Po loňském úspěchu připravujeme v prostorách renovované farní zahrady koncert smyčcového souboru hráčů Komorní filharmonie Pardubice Corvus Quartet. Netradiční program bude složen z úprav melodií populárních skupin Queen, Metallica či Erica Claptona. Loni tento tak trochu hudební experiment přilákal téměř 300 posluchačů a jistě bude jedním z taháků celého festivalu i letos.

K tradici Hudebního léta patří také interpretace „staré“ středověké a renesanční hudby za použití historických hudebních nástrojů. Pozvání letos přijal Michael Pospíšil se souborem Ritornello. Tento koncert se uskuteční 25. července, v předvečer svátku sv. Anny. A právě památce „Boží báby“ se koncertní program bude zvlášť věnovat. Michael Pospíšil se svými hosty zahraje na historické nástroje Michnovu slavnou Loutnu českou. Mimochodem podle nejnovějších bádání zazněla Loutna česká, Pospíšilem označovaná jako „dobová pop-music“ v Heřmanově Městci již za autorova života v 17. století.

K filosofii festivalu patřilo od jeho počátku také dávat prostor mladým začínajícím uměleckým nadějím. Letos to budou účastníci Mezinárodních smyčcových kurzů prof. Milana Vítka z Litomyšle. V neděli 8. srpna tak v rámci Hudebního léta vystoupí vynikající studenti z Jižní Koreje, Spojených států amerických či Dánska.

Závěrečný koncert bude hudební lahůdkou. Posluchači se mohou těšit na koncert příčné flétny (Lucie Čistěcká) a harfy (Barbara Pazourová), tedy nástroje, který v rámci festivalu uslyšíme vůbec poprvé. A to v podání dlouholeté harfenistky České filharmonie.

Věříme, že si z nabídky vyberete, a v parných letních dnech přijmete pozvání do působivého prostředí kostela sv. Bartoloměje. Koncerty začínají vždy od 17.00 hod.

Marek Výborný

CHARITNÍ LISTY 7–8/2010

„CHARITA DĚLÁ DOBROU VĚC, POMÁHÁ LIDEM...”

Nedávno jsme navštívili Pobytové středisko Ministerstva vnitra ČR pro žadatele o udělení mezinárodní ochrany (dříve azylu) v Kostelci nad Orlicí, kde působí také Charita. Historie areálu Pobytového střediska jako by byla příznačná pro rychle se měnící dobu 20. století a současný stav, kdy se na jednom místě setkávají lidé mnoha národností, je jen jejím vyústěním. Areál vznikl v období 1. republiky jako vojenská základna. Za okupace převzala objekt německá armáda a po válce zde působily jednotky Československé armády. V roce 1997 byla vojenská kasárna uzavřena a k 1. 1. 2001 se datuje otevření Pobytového střediska pro žadatele o mezinárodní ochranu.

V komplexu se nachází 7 budov, které slouží jako ubytovny, prostory pro volný čas, tělocvična, kanceláře pro administrativní zaměstnance Správy uprchlických zařízení MV ČR, Odboru azylové a migrační politiky MV ČR a Cizinecké policie atd. Podobná střediska jsou v ČR dvě – v Kostelci a v Havířově.

Areál Pobytového střediska je ze své podstaty uzavřený svět. Ale kdo má možnost se sem dostat a potkávat na jednom místě lidi z celého světa, může si klidně připadat jako v Paříži nebo Londýně – pro Čecha mimořádné je jinde běžné...

„NEDEĚLÁME ROZDÍLY...”

Oblastní charita Ústí nad Orlicí zajišťuje v Pobytovém středisku zdejšími cizincům službu sociálního šatníku. Diecézní charita Hradec Králové tu pro jeho obyvatele provozuje řezbářskou, šicí a hudební dílnu. Útulnou řezbářskou dílnu s malým svérákem a pár hoblinami na zemi zdobí nespočetné množství výrobků ze dřeva. Dílnu vede pan Boris Khanbekyan, zaměstnanec Diecézní charity Hradec Králové. „Charita dělá dobrou věc, pomáhá lidem,” říká. Jeho manželka Zina zase pracuje s klienty v šicí dílně, kde společně háčkují, pletou, šijí...

Oba jsou inženýři a přišli do Čech v roce *pokračování na str. 28*

ZEPTALI JSME SE...

Mgr. Ivany Vyhnálkové – vedoucí Pobytového střediska MV ČR pro žadatele o udělení mezinárodní ochrany v Kostelci nad Orlicí.

Jak Pobytové středisko funguje?

Pobytové středisko je zařízení, kde jsou ubytováni žadatelé o udělení mezinárodní ochrany (pozn. redakce: dříve azylu). Klienti k nám přicházejí z přijímacích středisek, kde podávají na Odboru azylové a migrační politiky MV ČR žádost o udělení mezinárodní ochrany, proběhne tam jejich identifikace a zdravotní prohlídka. Po absolvování těchto úkonů, a jsou-li po zdravotní stránce v pořádku, přijdou do pobytových středisek. Pobytové středisko je na rozdíl od přijímacích středisek zařízení otevřené, klienti mohou odcházet na 24hodinové vycházky. Dlouhodobá opuštění (až 30denní) jsou klienti povinni nahlásit stálé službě.

Žadatelé u nás mají zajištěno ubytování, dostávají finanční příspěvek na stravu, klienti si vaří sami v kuchyňkách k tomu účelu vybudovaných. Rovněž dostávají hygienické prostředky. Co se týče poskytovaných služeb, důraz je kladen na sociální práci s klienty, doplněnou o volnočasové aktivity.

Na středisko Oblastní charity Ústí n. O. v Letohradě lidé nosí 1x měsíčně obnošené šatstvo, obuv, nádobí nebo hračky, které se pak vozí do Kostelce. Jak je služba charitního šatníku přijímána?

Řezbářskou dílnu pro cizince vede v Pobytovém středisku pan Boris Khanbekyan z Arménie.

CHARITA DĚLÁ DOBROU VĚC, POMÁHÁ LIDEM... pokračování ze str. 27

1996 z Arménie. I když se jim stýská po výhledu na Ararat, v Čechách už se zabydleli, mají tu i bratra s rodinou, studující dceru... Oba umí také několik jazyků, takže příležitostně pomáhají v Pobytovém středisku s překladem při různých jednáních. Na poznámku, že když oni sami nejsou ve své domovině, mohou tak lépe porozumět klientům, odpovídají: „My neděláme rozdíly mezi lidmi – z jaké země jsou nebo jakou mají barvu – pro nás jsou všichni stejní...“

„JSME JEN LIDI...“

Diecézní charita HK provozuje v Pobytovém středisku také poradnu pro cizince a uprchlíky. Tři dny v týdnu poskytují

zaměstnanci Charity ing. Jan Kočí a Mgr. Iva Špinlerová zdejšími klientům sociální a právní poradenství, asistenci při jednání na úřadech, tlumočnické služby, pomoc při integraci do společnosti včetně výuky češtiny. „K nejčastějším tématům dotazů patří průběh azylového řízení, možnost pobytu v ČR mimo azylové řízení, status azylanta, uznávání dokladů o vzdělání nebo dotazy ohledně zdravotní péče,“ říká Jan Kočí.

Před poradnou sedí dva muži, kteří se spolu baví rusky. Po chvíli přijde třetí, snad odněkud z Blízkého východu, a pak další muž s plačícím ročním dítětem. Poslední přichází, zřejmě z Mongolska, usedne vedle plačícího dítěte a hned se na něj usměje. U vnějších koutků očí se mu vyrysovaly vějířky vrásek, které prý

znamenají empatii... Beze slov vytáhne z batohu krabičku se zákuskem a podává ji dítěti. Malý kluk krabičku chňapnul a hned přestal bulit... Kdo ví, co zažili, koho a proč opustili a co je u nás čeká? Jsme jen lidi a je jedno, jestli jsme bílý, žlutý nebo černý... napadají mě Borisova slova...

Iva Marková

PROJEKTY CHARITY NA POMOC CIZINCŮM A UPRCHLÍKŮM SPOLUFINANCUJE EVROPSKÝ FOND PRO INTEGRACI STÁTNÍCH PŘÍSLUŠNÍKŮ TŘETÍCH ZEMÍ, EVROPSKÝ UPRCHLICKÝ FOND, MINISTERSTVO VNITRA ČR, SPRÁVA UPRCHLICKÝCH ZAŘÍZENÍ MV ČR, MINISTERSTVO PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ ČR A KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ.

ZEPTALI JSME SE... pokračování ze str. 27

Díky službám charitního šatníku si žadatelé mohou za symbolické ceny 5 – 20 Kč zakoupit použité oblečení. Ve spolupráci s pracovníci sociální služby pak zaměstnanci šatníku za utržené peníze kupují pro naše klienty to, co je akutně potřebné pro konkrétního člověka – většinou obuv. Klienti jsou spokojeni, máme s touto službou dobré zkušenosti.

Jaká je kapacita střediska a odkud klienti nejčastěji přicházejí?

V současné době jsme takřka stoprocentně naplněni (kapacita střediska je 275 klientů). Přicházejí lidé ze zemí bývalého Sovětského Svazu, z Mongolska nebo Afriky, Indie, Srí Lanky, Nepálu atd. Důvody jejich odchodu z vlasti nejčastěji pracovníci Správy uprchlických zařízení, ale Odbor azylové a migrační politiky MV ČR. Všichni ale víme, jak těžká je situace v mnoha zemích, např. v Somálsku, Kongu apod.

Jak Pobytové středisko vnímají občané Kostelce?

Než bylo středisko otevřeno, byl vůči němu poměrně velký odpor. Občané sepsali petici proti otevření zařízení – měli obavy z chorob, které by sem cizinci mohli занést, nebo z nárůstu kriminality. Ani jedna obava se dosud nepotvrdila. O trestných činech nemůže být vůbec řeč, a co se týče přestupků vůči české populaci, i těch je minimum.

Mají klienti, kteří sem přicházejí, nějakou vizi, co dál?

Většina z nich má ČR jako cílovou zem. Pokud u nás požádají o azyl a dostanou ho, zůstávají zde. V případě, že jim azyl není udělen, z Pobytového střediska odcházejí. Klienti mají možnost požádat o repatriaci do země původu. Po ukončení azylové procedury musí z našeho zařízení odejít. Jejich další osudy už nezkoumáme.

Jaké aktivity klientům nabízíte?

Všichni jsou povinni dodržovat naše zákony, takže děti mají povinnou školní docházku. Kromě toho zde máme spoustu aktivit, např. řezbářskou dílnu, šicí dílnu, hudební kroužek (pozn. redakce: tyto tři zmíněné dílny v Pobytovém středisku provozuje Diecézní charita HK), dětské centrum, výtvarnou dílnu, posilovnu, tělocvičnu, výuku češtiny, pořádáme pro klienty výlety. Vše se odehrává na bázi dobrovolnosti, ale pokud klienti mají zájem, vyžití zde najdou.

Vaše práce je asi organizačně dost náročná, baví vás to?

Je pravda, že někdy je náročné vše organizačně skloubit. Ale na druhou stranu je to pestrá práce, u nás není jeden den jako druhý, mám možnost poznat různé kultury, povahy, náboženství, různé etnické skupiny. A především pomůžeme mnoha lidem, kteří se ocitli v těžké životní situa-

ci. To mě těší a dává pocit, že tato práce není zbytečná.

Rozhovor připravila Iva Marková

DÁRCOVSKÁ SMS

Domov sv. Josefa v Žirči

můžete podpořit odesláním SMS

jednorázově ve tvaru:

DMS DOMOVJOSEF

na číslo 87777

roční podpora ve tvaru:

DMS ROK DOMOVJOSEF

na číslo 87777

Podpořte kvalitní péči o nemocné roztroušenou sklerózou v Domově sv. Josefa v Žirči.

Hospic Anežky České

můžete podpořit odesláním SMS

jednorázově ve tvaru:

DMS HOSPICK

na číslo 87777

roční podpora ve tvaru:

DMS ROK HOSPICK

na číslo 87777

Finanční prostředky budou použity na zlepšení péče o těžce nemocné a umírající.

Cena jedné DMS je 30 Kč, organizace obdrží 27 Kč. Při roční podpoře Vám bude automaticky odečítána částka 30 Kč každý měsíc. Více informací o dárcovství na www.darcovskasms.cz.

DĚKUJEME!

AKTUALITY

Charita pomáhá při povodních 2010

ČR, POLSKO: Zejména severní Moravu v květnu a červnu 2010 zasáhly ničivé povodně. Uvedly do pohotovosti obyvatele postižených a ohrožených oblastí a krizové štáby obcí. Do práce se aktivně zapojily jednotlivé Charity. Od 24. 5. je v provozu **krizová linka 599 525 955** i pro občany postižené záplavami. Na pomoc obětem letošních povodní přispívají lidé na **sbírkové konto Diecézní charity ostravsko-opavské: 5015003434/5500 u Raiffeisenbank, VS 333. Lze také zaslat dárcovskou SMS ve tvaru DMS POVODNE2010 na číslo 87777** (jedna DMS stojí 30 Kč, Charita obdrží 27 Kč). Aktuální stav sbírkového konta na www.charita.cz.

Do pomoci postiženým povodní se kromě Diecézní charity ostravsko-opavské aktivně zapojily také jednotlivé Charity v této diecézi. Nejedna z nich měla přitom vodou zasažené vlastní objekty. Do postižených oblastí zabezpečila Charita materiální pomoc, především čisticí prostředky, úklidové náčiní a desinfekci. Distribuováno bylo také na 100 ks vysoušecí techniky a připraveny jsou přípravky s repelentními účinky do míst, kde hrozí přemnožení komárů. V další fázi se Diecézní charita ostravsko-opavská zaměří na finanční pomoc postiženým povodněmi, z vlastních zdrojů už uvolnila na pomoc obětem záplav půl milionu korun. Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá v Troubkách i dalších postižených oblastech. Nadále byl zájem zejména o čisticí a desinfekční prostředky, náradí a vysoušeče. Ze sociálního šetření vyplývá, že více než 60 rodin bude potřebovat akutní pomoc.

Pomoc nabízejí také Charity z jiných oblastí v republice. Např. Diecézní charita Brno má připravené psycho-sociální týmy. V Českých Budějovicích vyhlásili materiální sbírku a registrují dobrovolníky. Diecézní charita Hradec Králové je připravena zapůjčit plynová kamna pro vysoušení vytopených domácností.

Charita ČR vyhlásila také sbírku na pomoc obětem povodní v Polsku, kde bylo zasaženo 19 tisíc domů. Povodeň tu vyhnala z domovů na 70 tisíc obyvatel. V Polsku solidárně organizují pomoc všechny diecézní Charity. Jejich pracovníci poskytují lidem teplá jídla, pitnou vodu, ošacení a léky. Prostřednictvím farností dodávají Charity materiální pomoc do měst a vesnic. Polská Charita (Caritas Polska) se obrátila na evropské země s naléhavou prosbou o pomoc, kterou už přislíbily německá, španělská a nizozemská Charita. Projevy solidarity s oběťmi povodní přišly i od papeže Benedikta XVI.

Na pomoc obětem v Polsku je možné přispět také na sbírkové konto Charity ČR: 3933682/0800 u České spořitelny, VS: 2123. Výtěžek sbírky bude zaslán polské Charitě (Caritas Polska) na dlouhodobou pomoc pro oběti povodní. (*J. Karasová, převzato z www.charita.cz*)

Divadelní představení LUCERNA pro hospic

ČERVENÝ KOSTELEČ: Oblastní charita Červený Kostelec pořádá v přírodním areálu u Divadla J. K. Tyla v Červeném Kostelci divadelní představení LUCERNA v úterý **24. srpna 2010 v 19 hod.**

Jednu z nejhranějších a nejzdařilejších českých divadelních her významného hrnovského rodáka Aloise Jiráska nastudoval pod vedením režiséra Miroslava Houšťky k 80. výročí úmrtí autora Divadelní soubor Jiráskova divadla Hronov. Bezmála sto let oslovuje hra diváka svou typicky českou mentalitou a životem. Na své si přijdou děti i dospělí diváci a navíc svojí účastí podpoří provoz Hospice Anežky České.

pokračování na str. 30

KALENDÁŘ NA ČERVENEC

Domov sv. Josefa v Žirči u Dvora Králové nad Labem

nestátní zdravotnické a sociální zařízení pečující o lidi s roztroušenou sklerózou

středisko Oblastní charity Červený Kostelec

Vás srdečně zve na deváté

SVATOANENSKÉ**ZAHRADNÍ SLAVNOSTI,****ANEK SLAVNOSTI BEZ BARIÉR**

31. 7. 2010 od 13 hod

Zahájení ve 13 hod. poutní mši sv., celebruje biskup královéhradecký **Mons. Josef Kajnek.**

V kostele pokračuje program pro milovníky vážné a duchovní hudby: manželé Radovi se svým zpěvem s kytarou, soubor staré hudby SVČ Bajo Česká Skalice **Muzica per gaudium, Musica da chiesa** z Prahy a její multiinstrumentalisté Tomáš Najbrt a P. Jaroslav Konečný. V závěru rozezní varhany a nedávno opravenou zvonkohru **prof. Václav Uhlíř**, diecézní organolog.

Scéna na nádvoří pro malé diváky: kouzelník Mister Carlo, Jarka Holasová z Jaroměře s maňáskovým divadlem, pohádky v provedení **loutkového souboru Maminy** Jaroměř a jaroměřské **mažoretky Carmen.**

V parku: folková skupina **Marien** z Pardubic, legenda trampské písně **Jitka Vrbová se Standou Chmelíkem**, v závěru **revival Kabát – Vaťák** ze Dvora Králové n.L.

Po celé odpoledne ukázky lidových řemesel a výrobky chráněných dílen – zdobení perníčků, spřádání vlny na kolovrátku, ukázky bižuterie či drátkování aj. Možnost vlastnoručního tvoření. Řada stánkařů bude v historických kostýmech.

Den otevřených dveří v areálu Domova sv. Josefa pro nemocné roztroušenou sklerózou.

Doprovodný program: Mateřské centrum Žirafa s dětským koutkem v parku, **projíždky na ponících, skákací hrad, Rytířské hrátky** v podání dětské skupiny historického šermu **Legenda Aurea** ze Dvora Králové a **přehlídka armádních psů.**

Bohaté občerstvení, včetně staročeských trdelníků a kýty na rožni, zajištěno.

PŘIJĎTE „POBEJT“, KAŽDÝ ČLEN RODINY ZDE NAJDE TO „SVÉ“ (Vstupné 70 Kč, děti do 14 let, studenti a důchodci 35 Kč, ZTP a děti do 3 let zdarma).

Výtěžek akce poputuje na modernizaci Domova sv. Josefa, v první řadě na nákup stropního zvedacího pojezdu Roomer do nových prostor rehabilitace.

AKCE SE KONÁ ZA PODPORY MĚSTA DVŮR KRÁLOVÉ NAD LABEM A NADACE DIVOKÉ HUSY, KTERÁ VÝTĚŽEK DO VÝŠE 60 TIS. ZDOVNÁSOBÍ.

*Za Domov sv. Josefa vás zve J. Holcová
www.domovsvatehojosefa.cz*

AKTUALITY pokračování ze str. 29

Vstupenky v předprodeji od 15. 6. 2010 v Červeném Kostelci v prodejně levného textilu v ul. 17. listopadu (vedle jídelny Zlatý klíč) a v trafice Dali (Sokolovská 29), v Hronově v Informačním centru (Nám. Čs. armády 500) a v Infocentru Náchod (Kamenice 144). Vstupné: plné 70 Kč, zlevněné 50 Kč (důchodci, děti do 15 let, studenti, ZTP, ZTP/P). Všichni jsou srdečně zváni! (*Eva Wagenknechtová, www.ochck.cz*)

Férová snídanež ve Fimfáru

POLIČKA: „Férovou snídani“ pro veřejnost připravila na středu 12. 5. 2010 Oblastní charita Polička, ve spolupráci se společností pro Fair Trade. Ve svém terapeutickém obchodě Fimfárum, respektive před ním, na ulici, dostávali všichni kolemjdoucí čaj nebo kávu a ještě něco dobrého k tomu.

Férová snídanež ve Fimfáru se konala u příležitosti mezinárodní oslavy Fair Trade, společnosti, která svou celosvětovou činností podporuje lidi z rozvojových zemí a dává jim šanci vymanit se vlastními silami z chudoby a žít důstojný život.

Právě před rokem se Oblastní charita Polička zapojila do fairtradových akcí tím, že ve svém charitním terapeutickém obchodě umožnila provozovat jeden z obchůdků Fair Trade pojmenovaný NaZemi. V něm mohou zákazníci Fimfára kromě svého tradičního sortimentu (rozmanité nové i použité darované věci, nebo výrobky klientů poličské Charity) nakoupit i výrobky převážně potravinového charakteru, a tím podpořit lidi z rozvojových zemí. (*Štěpán Plecháček, www.charitapolicka.cz*)

K ZAMYŠLENÍ

Výroční zpráva – každoroční výzva?

Každoročně máme před sebou důležitý a náročný úkol: vytvořit zajímavý, srozumitelný a přitažlivý materiál o 365 dnech uplynulého roku, ve kterém naše organizace poskytovala své služby, měnila zavedené postupy, zdokonalovala zavedené procedury atd.

V Litomyšli jsme se letos rozhodli do výsledné podoby výroční zprávy zapojit více lidí mimo naši organizaci. Věříme totiž, že výroční zpráva je důležitý dokument, který prezentuje a shrnuje nejdůležitější informace o činnosti Farní charity, a je zapotřebí jí věnovat dostatek času, aby výsledek byl dobrý. Zároveň si uvědomujeme, že nemáme vlastní kapacity „dělat vše sami“.

Požádali jsme naše zaměstnance, aby nám přispěli svými příběhy; dobrovolníci zase popsali své zkušenosti s prací pro naši organizaci atd. Oslovili jsme profesionálního fotografa, který navštěvoval střediska Farní charity Litomyšl, seznamoval se s každodenním harmonogramem jednotlivých středisek a fotil... Dalším naším spolupracovníkem byl ani ne 20letý talentovaný Jakub Vacek, student VOŠ a SOŠ Gustava Habrmanna v České Třebové, který dělal grafické práce na budoucí výroční zprávu a vytvořil titulní stránku i celkovou podobu výroční zprávy. Přidaly se k nám soukromé společnosti, které podpořily fotografické práce atd.

Nyní už je před námi vytištění a distribuce výroční zprávy 2009. Celý proces vytváření výroční zprávy byl velmi obohacující. V týmové práci jsme nakonec našli zajímavější řešení, než na samotném začátku. Ve spolupráci s firmami jsme byli nuceni přemýšlet o své práci jinak, nepoužívat zavedené termíny sociální práce atd. Naučili jsme se používat nové grafické prvky. Uvidíme, jak se nám podaří tento standard dodržet i pro příští roky.

Martina Soukupová

ŠIKOVNÉ RUCE PRO HOSPIC 2010

Hospic Anežky České, středisko Oblastní charity Červený Kostelec, zve všechny šikovné dospělé a děti k účasti v letošním, již pátém ročníku soutěže **Šikovné ruce pro hospic 2010** o nejlepší rukodělný výrobek, který bude prodán prostřednictvím prodejní výstavy ve prospěch hospice. Zároveň letos všichni výrobci obdrží **slevový kupon na říjnový koncert Jaroslava Svěceného**.

Soutěž bude probíhat opět ve třech kategoriích: 1. kat. děti do 9 let, 2. kat. děti od 10 do 18 let, 3. kat. dospělí. **Výrobky** mohou být předávány do 20. 9. 2010 buď osobně, nebo prostřednictvím pošty do střediska Háčko, Manželů Burdychových 24/5, PSČ 549 41 Červený Kostelec. Na výrobek, prosíme, nalepte štítek se jménem a příjmením, bydlištěm vč. PSČ, případně tel. č., věkovou kategorií a prodejní cenu. Správně vyplněný štítek usnadní registraci a umožní včasné pozvání na koncert se slevovým kuponem, pozvání na vernisáž výstavy a případné oznámení o vítězství. **Vernisáž** se uskuteční v předvečer „Světového dne hospicové a paliativní péče“ 9. 10. 2010 ve výstavní síni MÚ Červený Kostelec na náměstí. V divadle J. K. Tyla bude následovat benefiční koncert houslového virtuóza Jaroslava Svěceného. Z rukou pana Svěceného bude dvěma vítězům z každé kategorie předána cena.

Výtěžek z prodaných výrobků bude i letos použit na provoz Hospice Anežky České a rozvoj domácí hospicové péče. Průběh soutěže můžete sledovat na stránkách www.hospic.cz. Těšíme se na Vaši účast!

8. celostátní misijní pouť a 5. misijní den dětí v Polné

Misijní jarmark a bohatá nabídka misijních materiálů,
autor: P. Jiří Šlégr

Řeholní sestra představuje cestu Šimona, který touží jít na
misie, autor: P. Jiří Šlégr

Věci potřebné pro malé misionáře, autor: P. Jiří Šlégr

Děti přetváří vlky (neřesti) v ovečky (ctnosti), autor: P. Jiří Šlégr

I misionáři musí být zruční, autor: P. Jiří Šlégr

Návštěva ze Zambie, P. Bernard M. Zulu, národní ředitel PMD,
autor: P. Jiří Šlégr

OBNOVA MLÝNA V TŘEBOSICÍCH

Děkujeme všem, kteří nám pomohli odstranit následky požáru z 3.srpna 2009... Maximián, Marie Anna, Jonáš, Jáchym, Matouš, Klára, Marie a Petr Boumovi